

naše noviny

Nezávislý poberounský občasník

27. dubna 2020 - 9 (774) Cena výtisku 8 Kč

V tomto čísle Našich novin

* Noviny z Vižiny poprvé - str. 9

* Extraliga v Dobřichovicích? - str. 14

Česku přibyla nová obec: Zajícov

Rodiny prosí o pomoc, stane se »zázrak«?

V posledních dnech bylo krásné pozorovat, jak si lidé pomáhají. Asi nikdy jsem nepocítovala takovou soudržnost, ať už šlo o šití roušek, nebo třeba pomoc seniorům s nákupy. Na pozadí současných událostí se ale odehrávají příběhy, které by neměly uniknout pozornosti, protože právě naši pozornost nejvíce potřebují. Všichni doma sledujeme příběhy tří rodin, které se snaží prakticky o zázrak. Zázrak pro svoje těžce nemocné děti - Maxika, Oliverka a Adámka. Chlapečky se vzácným onemocněním SMA (spinální muskulární atrofie), úžasné bojovnice! Zázrak spočívá v aplikaci léku Zolgensma, nejdražšího léku na světě. Jeho užití není v Evropské unii schváleno. V ČR byla naštěstí udělena výjimka pro jeho aplikaci, lék však není hrazen z veřejného zdravotního pojištění. Cena za léčbu jednoho dítěte přesahuje 60 milionů! Rodiny chlapečků na vybrání této sumy pořádají sbírky. (Dokončení na str. 11)

POD OKNY. Obyvatelům dobřichovického Domova s pečovatelskou službou zazpívala v rámci turné Pod okny populární Anna K. (Viz strana 2)
Foto Zuzana KAPUSŇÁKOVÁ

Už se zase cvičí, hraje nohejbal...

ŽIVOT V NAŠEM KRAJI SE ZAČÍNÁ POMALU VRACET DO NORMÁLNÍCH KOLEJÍ

Poberouni - Konečně! Po týdnech omezení, nařízení a zákazů se na konci dubna konečně začalo blýskat na lepší časy. Život se, zatím pozvolna, do normálních kolejí začíná vracet i v dolním Poberouni a na Podbrdsku.

Běžný »cvrkot« (nejen) v našem kraji zastavil před půlkou března. S šířícím se novým koronavirem, resp. nemocí Covid - 19 vypukla »doba roušková«. Ta zatím ještě neskončila, povinnost zakrývat si ústa i nos na veřejnosti trvá, nicméně s postupným uvolňováním vládou zavede-

ných omezení se lidé začínají vracet k dříve běžným činnostem. Obecní, městské i jiné úřady se znovu otevírají veřejnosti, na zadnotřebském Ostrově se už zase hraje nohejbal, ve Všeradicích minigolf, v Revnicích i Hlásné Třebani se ženy scházejí ke cvičení. Tradiční oslavu čarodějnic si sice 30. dubna ještě netroufli zorganizovat nikde, ale v Revnicích již na 9. 5. chystají garážový výprodej a v Dobřichovicích se stejnou sobotu budou konat první farmářské trhy. Rozvolňování restrikcí má i své stinné stránky. Práce přibýlo řevnické

městské policii (viz strana 2) i zdejší záchranářům: „Naše posádky téměř denně zasahují u zranění cyklistů všech věkových kategorií, od dvouletých dětí až po seniory,“ sdělil jejich ředitel Bořek Bulíček. „Takový nárůst není ani o prázdninách, v době dovolených,“ dodal s tím, že velmi často »jeho« lidé vyjíždějí také ke karambolům motocyklistů. Zranění si vyžádala nehoda motorářky v zatáčkách nad Hlásnou Třebaní, kolize motocyklu a auta v Letech i srážka dvou motorek u lomu Velká Amerika. **Miloslav FRÝDL**

Na dně Ameriky ležel mrtvý padesátník

Mořina - Mrtvý muž byl nalezen 24. dubna dopoledne v lomu Velká Amerika nedaleko Mořiny. „Přesnou příčinu smrti určí nařízená soudní pitva,“ sdělil i.dnes středočeský policejní mluvčí Pavel Truxa s tím, že padesátník, jehož totožnost policisté v době uzávěrky tohoto vydání NN teprve zjišťovali, zřejmě spadl ze skalnatého srázu. „Mrtvý ležel v lomu několik dní, takže nás už ani nevolali, pouze krajského koronera,“ potvrdil ředitel řevnické záchranky Bořek Bulíček. „Policie vyšetřuje, zda spadl, nebo ho někdo strčil,“ dodal. (mif)

Utekł do Dobřichovic. Tam vězně zadrželi

Dobřichovice - Tři dny svobody si užil vězeň, který se rozhodl, že má pobytu za mřížemi dost. Policisté jej chytili 20. 4. v Dobřichovicích. Třiačtyřicetiletý Antonín Malec z nestřeženého pracoviště v pražských Malešicích utekl 17. dubna. Policie týž den požádala veřejnost o pomoc při pátrání. „Krátko před půlnocí 20. 4. zadrželi kriminalisté čtvrtého policejního obvodu uprchlého vězně, který se ukrýval v Dobřichovicích. Děkujeme všem, kteří pátrání věnovali pozornost,“ uvedla na webu pražské policie její mluvčí Violeta Šířišťová. (mif)

Nikdo nám nezaručí, že bude pořád dobře!

Králov Dvůr - Ctihodný senátor, dokonce místopředseda horní komory Parlamentu ČR, ale také výborný herec. „Těšíme se, až to skončí a bude možné normálně žít,“ říká Jiří OBERFALZER.

Jak taková koronavirová epidemie změní život místopředsedovi Senátu? Užijí si tě víc doma?

To podstatné je omezení »vedlejší« činnosti Senátu. Byly zrušeny všechny veřejné akce, schůze se konají buď distančně, nebo v redukováném počtu účastníků. Strídáme se na turnusy, aby vždy jedna půlka byla mimo karanténu. Už mě to jed-

Jiří Oberfalzer.

Foto ARCHIV

nou postihlo poté, co měl pozitivní nález kolega Pavel Karpíšek. Nařízené testy po 14 dnech jsme měli negativní. S ohledem na možné ohrožení zdraví mé ženy a dcery se ani doma moc nezdřívám. Tak se, jako všichni dnes, těšíme, až to skončí a bude možné normálně žít. **Co tě nejvíc mrzí – z toho, co mělo být a kvůli koronaviru není?**

Měl jsem věst dvě delegace na zahraniční cestu, jedna byla plánována jako podnikatelská mise. Pak propadl termín tří veřejných slyšení a konferencí, které budeme muset uspořádat jindy. (Dokončení na straně 3)

Ministerstvo nám vůbec nepomáhá!

OBYVATELŮM DOBŘÍCHOVICKÉHO »DÚCHOĐÁKU« UDĚLAL VELKOU RADOST KONCERT ANNY K

Jak vypadá současnost v Domově s pečovatelskou službou Dobříčovice? Zavedli jsme spoustu hygienických opatření: dezinfekci rukou před vstupem do budovy, dekontaminační rohože u všech vstupů, zvýšenou dezinfekci prostředí... Zaměstnancům před nástupem do práce měříme tělesnou teplotu a nově každých 14 dní musíme všechny pracovníky testovat na protilátky infekce COVID-19 rapidtesty. Už víc než měsíc jsou v domě zakázány návštěvy, 2x denně se měří tělesná teplota klientů.

Z Ministerstva zdravotnictví přichází skoro každý den další a další mimořádná opatření. Mnoho z nich přichází v době, kdy my sami už jsme je automaticky měli nastavená, nebo přicházejí opatření, která nejsme schopni zrealizovat, například vyčlenění 10% kapacity jako izolační pokoj v případě nákazy a následně ještě vyčlenit samostatný pokoj jako karanténní, pro klienty vracející se z

MANAŽERKA KVALITY. Zuzana Kapušňáková.

Foto ARCHIV

hospitalizace. I samotné testování »nespolehlivými« testy je pro chod domova ohrožující. Musím říct, že ministerstvo zdravotnictví nám svými opatřeními vůbec nepomáhá, naopak nám práci a péči o klienty velmi ztěžuje.

Kvůli vládním nařízením jsme museli zakázat návštěvy, zrušit všechny skupinové aktivity, klienti se musí stravovat na pokojích. Vlastně jim vláda omezila sociální kontakty na úplné minimum. Klientům se jednotlivě věnuje aktivizační pracovnice a kaplan. Klienti sami moc neřeknou, že je něco trápí a že jsou osamoceni, ale je to cítit z nálady. Protože jsme chtěli zmírnit stesk po jejich blízkých, dali jsme možnost rodinám zasílat videopozdravy. Klientům je přehráváme a pokud toho je klient schopen, tak i s ním natočíme video a pošleme ho rodině zpět. Spousta z nich to dělá velkou radost. Seniori patří k nejohroženějším sku-

pinám obyvatel. Mnoho z nich má různá chronická onemocnění, jejich imunitní systém už není tak silný, jako u mladých lidí, ale na druhou stranu - i obyčejná chřipka je pro spoustu seniorů smrtelná. Osobně jsem s klienty mluvila o tom, jak se cítí, zda mají obavy - mnoho z nich mi odpovědělo, že zažili druhou světovou válku, takže tohle vkladu zvládnou. Situace není lehká ani pro zaměstnance. Nikdo z nich není na takovou krizi připraven, ale děláme všechno proto, abychom jsme to společně zvládli. Provoz se nám zatím daří zajišťovat, ovšem obávám se, že pokud tato situace potrvá ještě dlouho, spousta pracovníků to vyčerpá. Je to velká psychická zátěž.

Z počátku jsme ani neměli žádné ochranné pomůcky a jelikož ministerstvo zdravotnictví zakázalo prodej, nebylo možné je sehnat. Byli jsme odkázáni na pomoc lidí z okolí, do šití roušek jsme se pustili i sami.

I když naším zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy (MHMP), dlouho jsme nevěděli, kdo nás bude pomůckami zásobovat, protože sídlíme ve Středočeském kraji. Jednou nám řekli, že nás zásobí kraj, pak zase že magistrát, a tak si nás pořád přehazovali jako horký brambor. Nakonec jsme ochranné pomůcky obdrželi od MHMP. Nyní nás zásobuje magistrát, pomůcky objednáme sami, ale také jsme je získali od APSS ČR a jako dar od skupiny J&T a EPH. Samozřejmě nám darovali roušky milí lidé z okolí.

Příjemné rozptýlení

Projevy solidarity se objevovaly hned od počátku krize. Mnoho lidí z okolí domova i příbuzní klientů nám nosili roušky, dezinfekci, dokonce i ochranné štíty. Díky darům byl pro nás začátek, kdy jsme neměli ochranné pomůcky, o dost snazší. Ráda bych všem, co nám pomáhali a pomáhají ať materiálně, či jen posílají slova podpory, poděkovala. Moc si vaši podpory vážíme a díky tomu máme ještě síly pečovat o naše klienty. Velkou radost nám také udělal koncert Anny K zorganizovaný v rámci projektu Pod okny Cenou Anděl ve spolupráci s Červeným křížem a Coca-Colou. Sama Anna K nás do projektu navrhla, protože u nás před dvěma lety vystupovala. Když mi s nabídkou koncertu zavolala, neváhala jsem a nabídku hned přijala. Jejich nápad mě nadchnul - klienti měli velkou radost, bylo to takové příjemné rozptýlení. Od pořadatelů jsme navíc obdrželi jako dárek mnoho tulipánů, abychom rozjasnili domov barvami a Coca-Cola nám darovala spoustu nápojů. Díky!

Zuzana KAPUŠŇÁKOVÁ,

Domov pro seniory Dobříčovice

Lidé popíjejí u okének, strážníci jim domlouvají

Řevnice - Ještě není vyhráno! vzkazují řevničtí strážníci. S hezkým počasím a postupným uvolňováním vládních restrikcí jim v uplynulých dnech výrazně přibýlo práce.

„Lidé jsou méně obezřetní, rozvolňování opatření způsobilo, že se více shlukují, nosí roušky,“ uvedla Jiřina Samcová z Městské policie Řevnice s tím, že porušování vládních nařízení se strážníci snaží řešit domlouvou a vysvětlováním, že omezení volného pohybu osob na veřejnosti v rámci nouzového stavu stále trvá. „Lidé se shlukují u otevřených okének restaurací a popíjejí pivo. Nejhorší situace bývá u řevnického pivovaru vedle trati,“ dodala. (mif)

Originální fotky roušek můžete stále posílat, těšíme se na ně

Poberouní - Máme velkou radost, že se soutěž o nejoriginálnější snímek roušky, neboli ústenky, »chytla«. Fotografii nám během uplynulých čtrnácti dní dorazilo hned několik a v součtu už jich evidujeme přes dvě desítky.

Těší nás, že v některých případech posíláte s fotkou i popis k jejímu pořízení přímělo, či co je na ní k vidění. Jen tak dál! Soutěž pokračuje a bude pokračovat do doby, dokud nás »erár« povinnosti nosit roušky nezabaví.

Své výtvary nám i nadále můžete posílat na adresu redakce Třeboňská 96, 267 29 Zadní Třeboň, případně mailem na frydl@centrum.cz. Těšíme se na ně - tři nejoriginálnější fotky/roušky odměníme cenami.

Miloslav FRÝDL

DÁREK. Žijeme ve zvláštním období života s neznámým virem. Naše noviny přinesly už mnoho zpráv o solidaritě lidí a sousedské pomoci v době stresu a nejistoty, jak to asi zvládneme. Jsou to lidé, které prostě nezastavíš. Maruška Zíková mimo vaření polévky pro sousedy (viz NN 7/20), šije a šije roušky pro ostatní. Na fotce je dárek pro jednoho dědka a jednu babku v sousedství. Děkuje! A děkujeme i Vaším - Naším novinám za spoustu příjemných článků a informací.

Text a foto Ludmila a Karel MALINOVÍ, Zadní Třeboň, Pod Chybou

ZÁCHRANÁRKA. Místo roušky - štít...

Foto Bořek BULÍČEK, Řevnice

KOMPLET. Co dát jako dárek, když jsou zavřené oblíbené krámy? Sedneme ke stroji a zkusíme to, co se teď hodí.

Text, foto (i výroba) Lydie SLAVKOVÁ, Zadní Třeboň

PRO OBEC I SBOR. Do Sboru Jiřího z Poděbrad ve Tmaň zaslal husitské faráře i jejím dětem roušky Zdeněk Procházka. Šije zdarma pro obec Tmaň a nejen pro ni. Kromě záliby ve výrobě miniaturních kovových replik husitských zbraní se nyní realizuje i takto. Děkuje!

Text a foto Jana Šmardová KOULOVÁ, Tmaň

Nikdo nezaručí, že bude pořád dobře!

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

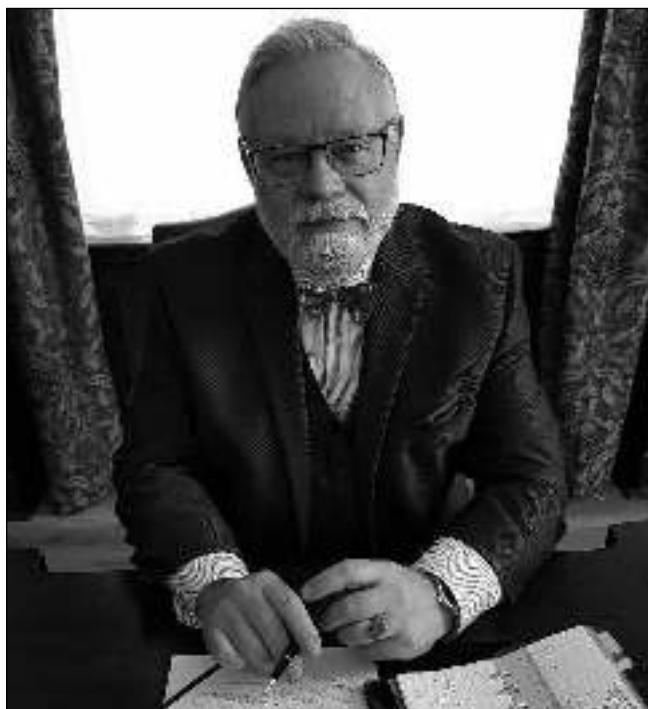
Komplikace přináší i fakt, že nemůžeme přijímat návštěvy a ne vše jde vyřešit elektronicky. Vážnou mi konzultace k přípravám roku svaté Ludmily i jednání o protihlukových opatřeních u trati v Černošicích.

Jaká mezi senátory panuje nálada? Zabýváte se i něčím jiným, než koronavirem a vším, co s ním souvisí? Senátoři berou situaci s nadhledem, s humorem. Program schůzí je určen závěry Poslanecké sněmovny, takže projednáváme především úpravy zákonů pro podporu firem a rodin. Kromě těch úplně prvních, které byly zcela urgentní, se snažíme i za těchto okolností opravovat věcné chyby návrhů. Také diskutujeme s vládou o způsobu řešení současné krize. Nepočíná si ve všem správně a nerada to slyší. Lidé nás za to dost napadají - že nic neděláme a jen kritizujeme. Nicméně vláda se na základě tohoto tlaku začala více řídit zákonem o krizovém řízení, který do té doby obcházel.

Sdílí většina senátorů názor vašeho kolegy profesora Žaloudíka, že už toho rozkazování, omezení a zakazování bylo dost? A že je nejvyšší čas začít se vracet k normálu?

Nemám přesný průzkum, ale většinou asi ano. Sám mám vážné obavy, že restrikcemi napácháme zbytečné hospodářské škody, v některých případech nevratné. Také se obávám příliš »velkorysého« rámce pro vytváření státního dluhu. Nezdá se mi, že si vláda počíná zcela ekonomicky. Málo využívá domácí výrobní potenciál a dramaticky předražuje nákupy ochranných pomůcek vzbuzují podezření ze střetu zájmu. To se snad zpětně všechno vyhodnotí. Návrat k normálu je možný, některé restrikce postrádají racionální základ. **Zvolila vláda správný přístup v boji proti šíření epidemie?**

V tom hlavním asi ano. Jen nerozumím, proč mohou být otevřena květinářství a ne obuvnictví, proč nemohou být přístupné prodejny nábytku, když hobby markety jsou ap. Spíše než zavírání provozů bych podporoval regulaci jejich provozu. Tak, jak

HEREC. Senátor Jiří Oberfalzer při natáčení dvojdielného televizního filmu *Vysoká hra*. Představoval v něm advokáta Abrahama. Foto ARCHIV

se to chystá třeba v restauracích. Omezený počet osob uvnitř prodejen, fronty s rozesupy, pravidelná desinfekce atd. Taky nedává smysl zákaz vycestování. Ten už naštesti vláda minulý týden zrušila.

Český rozhlas před pár dny srovnával přístup rakouských a českých úřadů k aktuální krizi. Vše je plus minus stejné, až na to, že rakouský kancléř a spol. se snaží lidem dávat naději, optimismus, viru, zatímco český prezident, předseda vlády, ministr vnitra... stále straší negativními výhledy, restrikcemi a sankcemi při nedodržování omezení. Souhlasíš, nebo je to podle tebe jinak?

V počátcích, kdy nikdo pořádně nevěděl, co z toho může být a jestli to

vůbec půjde zastavit, možná strašení prospělo k disciplíně obyvatel. Teď jsme ale v čase, kdy je třeba zajistit spolupráci veřejnosti spíše kroky, které nepostrádají zdravý rozum a lidé je budou ochotni respektovat, protože jim budou důvěřovat.

Jaký by měl být podle tebe ideální scénář následujících týdnů, měsíců? Uvolňování restrikcí. Povolení provozu běžných služeb a prodejen s pravidly, jaká jsem už naznačil. Musíme hledat rovnováhu mezi zdravotními a ekonomickými ohledy a myslet na to, že i po koronaviru chceme, aby náš stát prosperoval. **Podívají se v létě naši mořečtí krajané k Jadranu a »horomilové« do Tater, co myslíš?**

»Zadrátování« hranic bylo neudržitelné. Ostatně v Senátu se chystala ústavní žaloba na zákaz vycestování. Není to v souladu s listinou práv a svobod. Hodně ale bude záležet na tom, jaká bude epidemiologická situace v cílových destinacích. Chut' k cestování by mohla ochladit některá opatření při návratu. A také musí souhlasit vlády zemí, kam bychom rádi cestovali. Ale řada zemí je na výnosech z turismu hodně závislá, očekávám, že zde bude dobrá vůle. **Změní koronavirová pandemie lidi, lidstvo nějak? Dokážeme si vzít nějaká ponaučení?**

Pár ponaučení zde je. Nikdo nám nezaručí, že bude pořád dobře. Čekali jsme ekonomickou krizi, konjunktura už trvala neobvykle dlouho, a ona přišla krize epidemiologická. Ta ekonomická bude druhotná, i když neméně vážná. Myslím, že nás ohrožení zdraví a životů vrátilo na zem. Většina lidí nemá rezervy - budeme se muset více zaměřit na vlastní zajištění a omezit okamžitou spotřebu. Pak je zde globální rozměr. Okruh zemí, které zažívají blahobyt, se rozšířil o východní Asii, a to přináší velkou zátěž pro životní prostředí i šíření nemocí. To nám pandemie dovolila nahlédnout. Taký jsme zjistili, že si musíme umět vyrobit i levné věci. Ušetřit na tom, že jsou země, které jejich výrobu zajistí za babku, které věst k fatálnímu nedostatku. Naši podnikatelé, vědecké ústavy, vysoké školy a laboratoře prokázaly mimořádnou schopnost přinášet promptní řešení a zajistit výrobu potřebných prostředků. V tom jim občas vláda házela klacky pod nohy. Pak se ukázalo, jak se dovedou Češi semknout, když je zle. Spontánní šití roušek je myslím fenomén, který nám bude tuto dobu dlouho připomínat i v dobrem. Tato zkušenost je dobrým školením pro každou příští vládu. Stane-li se něco podobného v budoucnosti, bude již mít k dispozici soubor vyzkoušených opatření pro řešení takové krize. Učíme se vlastními dobrými i špatnými kroky.

Miloslav FRÝDL

Řešíme, jak přežít, abychom nemuseli propouštět zaměstnance

Karanténa zavedená v souvislosti s epidemií koronaviru výrazně ovlivnila i život pekařů. Na sociálních sítích koluje mnoho receptů, jak si doma vyrobit chléb a pečivo, což způsobilo nedostatek droždí v obchodech a pokles prodeje. V našich firmách provozovných se pečiva i chleba prodává zhruba stejně, velký pokles ale nastal u našich odběratelů. Jako malá řemeslná pekárna nezásobujeme supermarkety, jsme zaměřeni na menší provozovny, kantýny... A ty byly zvětší části uzavřeny, nebo omezily provoz.

Propad cukrářské výroby je drastický, bylo nutné ji omezit a upravit prodejní dobu našich firemních prodejen. Skončili zaměstnanci na dohodu o provedení práce, zaměstnanci v hlavním pracovním poměru mají zkrácené směny. Ztráty zatím přesně vyčíslit nelze - dle vládního ustanovení se plný provoz cukráren a kaváren má uvolnit až 25. 5. V současnosti je pokles tržeb okolo 60% oproti loňskému roku. Navíc se s nákupy ochranných prostředků (roušky, rukavice), desinfekcí a zabezpečení prodejen včetně ochranných bariér zvyšují režijní náklady.

V prvních dnech po vyhlášení omezení jsme uzavřeli cukrárnu v Revnicích i v Dobříši - prodejny, jako jsou ty naše, patří mezi provozovny veřejné-

ho stravování. Byli jsme nuceni uzavřít posezení, přestali prodávat kávu a ukončili výrobu cukrářských výrobků - nebyl o ně zájem. Cukrárny v Dobříši a v Revnicích jsou zvětší části závislé právě na prodeji tohoto sortimentu - lidé chodí na kávu a zákusek, nebo si je kupují domů. Jenže

PEKAŘ. Miloslav Jarolimek.

Foto ARCHIV

lidé nevycházeli z domů a nákupy dělali pouze v supermarketech. Od 1. 4. jsme po komunikaci se živnostenským úřadem a hygienou prodejny otevřeli. V Revnicích máme otevřeno od úterý do soboty 8 - 16.00, v neděli 9 - 16.00. Posezení zůstalo uzavřené, zákazníci mohou vstupovat do prodejny maximálně po 2, s odstupem 2 metry a musí dodržovat i rozesupy ve frontě. Prodávачky jsme oddělili plastovou zábranou, zákazníci si mohou brát jednorázové rukavice a ruce si ošetřit desinfekcí u vchodu. Zavolá-li zákazník (Mníšek p/B 318 592 761, Dobříš 736 539 112, Revnice 775 550 253) a objedná si větší množství, lze se individuálně domluvit na dopravě.

Vzhledem k neustálým změnám termínů plného otevření provozů a nejasných informací, co smíme a nesmíme, řešíme otázku, jak přežít toto období, abychom nemuseli propouštět zaměstnance. Ani po 25 letech praxe nedokážu odhadnout, co se stane s trhem, kolik provozoven, které jsme zásobovali, ještě otevře. Pozastavili jsme chystanou obnovu zařízení i rekonstrukci prodejen a finanční rezervu, která na to byla vyčleněna, jsme přesunuli na mzdy zaměstnanců, nájmů atd.

Miloslav JAROLIMEK, Mníšek pod Brdy/Revnice (www.cukrarnajarolimek.cz)

Byl to hrozný pocit, bylo to - šílenství!

VEDOUCÍ NOTIČEK LENKA KOLÁŘOVÁ: „TÝDEN MI TRVALO, NEŽ JSEM SI NAŠLA NOVÝ SYSTÉM...“

Všeradice - „Těším se na všechno, na všechny, na normální život!“ vzkazuje z »karantény« vedoucí dětské muziky Notičky, kantorka ZUŠ Řevnice Lenka KOLÁŘOVÁ. Jaké to je, když se akční žena svého typu ocitne prakticky ze dne na den bez Notiček i bez zušky? Byl to velký náraz, šok?

Zpočátku jsem uzavření škol uvítala, potřebovala jsem si od všech velkých soutěží, akcí ZUŠ i náročných notičkových příprav zázemí na Taiwan odpočinout. Ale již po dvou dnech jsem začala situaci chápat a dolehl na mne hrozný pocit, řekla bych až šílenství. Najednou jsem byla bez »hudebníků« dětí, které vnímám nejen jako žáky, ale především jako velmi dobré kamarády, a hlavně bez mých milovaných Notiček. A nestýkat se s některými kolegy ze ZUŠ? Velký šok! Týden mi trvalo, než jsem si našla nový systém a na novou distanční výuku/nouzový stav nějak přivykla. Teď už mám svůj režim, ale musím říct, že mě tvoje otázka rozbíjela. Opět jsem si uvědomila, jak mi všichni chybí...

Jak sis přeorganizovala den, když ho prakticky celý musíš trávit v domácnosti, ve Všeradicích?

Sice o mně píšeš jako o akční ženě,

Klub skoro nefunguje, ale má to i pozitivu

Lhotické Předletí, které se mělo ve Lhotce konat 15. června s hvězdou večera Už jsme doma! a dalšími skvělými hosty, budeme nuceni zrušit. Pevně věřím, že se nám podaří vymyslet náhradní termín.

Momentálně klub funguje zcela sporadicky, formou okénka. Má to ale i svá pozitivu - konečně jsem za pomoci kamarádů začala budovat nový prostor, kde bych do budoucna rozšířila nabídku kurzů (joga, tanec, cvičení pro děti, výtvarné kurzy, popř. možnost přespání...) Toto místo si také bude možné pronajmout. Mnoho z vás se ptalo, jak klub podpořit. Je to možné na transparentním účtu 6870254001/5500. Za případné příspěvky i za návštěvu díky předem.

EMA BURGETOVÁ,

Klub obyvatel a přátel Lhotky

NOTIČKY V PŘÍRODĚ. Tereza Petrová, Lenka, Milena a Kamila Kolářovy (zleva) na procházce.

Foto Milena KOLÁŘOVÁ

ale já hodně ráda spím. Takže vstávám pozdě, hodně přemýšlím o životě, o věcech, které byly a zase jednou budou, učím přes skype, Whatsapp, zadávám a kontroluji úkoly. Čtu si a hodně chodím na krátké procházky. Domácí azyl s dcerami Kamilkou a Milenkou je díky přírodě a hezkému počasí krásný a snesitelný. Denně jsem v kontaktu i s další dcerou Kikinkou, která je v Praze a často si voláme i s Barunkou, která nám zůstala »uvězněná« v Americe. Práce mám stále hodně. Spousta lidí si

myslí, že učitelé nic nedělají, ale musím říci, že on-line výuka vůbec není jednoduchá. Myslím, že se své práci věnuji víc než normálně - a to už je co říct! Kdy pocítuji volno, to jsou víkendy, kdy odpadly zkoušky s Notičkami.

Zrušené jsou zkoušky, vystoupení, výuka, přehrávky... Co ti chybí úplně nejvíce?

Chybí mi všechno! Jsem zvyklá na »římok« a tato situace mi opravdu nevyhovuje. Vadí mi, že nejsem v těsném kontaktu s dětmi, rodiči, přá-

teli a všemi dcerami, nemohu se žáků dotýkat, koukat se jim z očí do očí a hlavně sledovat jejich vývoj v blízkém kontaktu a posleze i reakci diváků, posluchačů... V letošním roce mi postoupilo 10 houslistů do krajského kola soutěže ZUŠ ve hře na smyčcové nástroje. Byl to obrovský úspěch a já to dětem moc přála... **Přišly jste o dlouho plánovaný a připravovaný Hudební ples, každoročně jednu ze dvou největších akcí Notiček. To asi bolí, co...?**

Bolí to hodně a - hodně dlouho.

(Dokončení na straně 5) (mif)

Pošlete nám děti? ptá se zuška rodičů

Podle harmonogramu uvolňování opatření v souvislosti s koronavirem se od 11. 5. má v ZUŠ Řevnice opět učit. Nejprve hudební obor, za zprůsvětlených hygienických opatření a individuálně (jeden učitel, jeden žák). Učilo by se podle rozvrhu, případně dle dohody - i dopoledne. Od 25. 5. by začala výuka ve skupinách po pěti žácích. To už by se týkalo i výtvarných oborů, tance, literárně dramatického oboru a hudební nauky. Škola teď prostřednictvím mailu zjišťuje, zda rodiče v této době své dítě na hodiny do školy pošlou. Podle odezvy začne vedení ZUŠ zpracovávat provozní opatření a rozvrhy.

Petra FRYDLOVÁ,
Zadní Třebaně

Festival nebude, Všeradičtí oslaví suché máje

Poberouní - Čtyři soubory z Chorvatska, jeden z Polska, harmonikář z Německa. Také tři soubory z jižní a střední Moravy, Jihočeši, Chodové... Nikdo z nich v květnu do našeho kraje nedorazí - jedenadvacátý ročník poberounského folklorního festivalu Staročeské máje byl zrušen.

Tedy, vlastně ne tak docela. Sedm obcí, resp. měst letošní máje vzhledem k epidemii nového koronaviru po menším či větším váhání »odpískalo«, jedna v době uzávěrky tohoto vydání NN zvažovala přesunutí folklorního programu na říjen a Všeradice se rozhodly místo tradiční květnové oslavy uspořádat v závěru června tak zvané máje suché. Jejich »jízdní řád« se v těchto dnech rodí, ale měl by plus minus kopírovat každoroční program poberounského festivalu. Včetně postavení a káce-

ní májky, žádání o právo, tančení české besedy, večerní zábavy v hospodě Na Růžku či obcházení vsí s dechovou kapelou. Která to bude, to je teď v jednání, dětská lidová muzika Notičky i staropražský Třehusť už svoji účast potvrdily.

V Berouně, Vinařicích, Svinařích, Mokropsch, Zadní Třebaně, Letech a na pražské Hergetově náplavce letos ctitelé folkloru o cimbálůvky, dudáky i další krojované muziky a tanečníky přijdou. Souborů z celé republiky i zahraničí mělo k Běrounce, Vltavě a pod brázdou Hřebeny letos dorazit přibližně čtyřicet. Je to poprvé ve více než dvacetileté historii poberounského folklorního festivalu Staročeské máje, kdy vyšší moc rozhodla o jeho zrušení. Nedá se nic dělat - tak zase za rok, v květnu!

Miloslav FRÝDL

Dobřichovičtí pořádají sbírku na divadlo, přispět můžete také

V Dobřichovicích se žije dobře. Využíváme bohaté nabídky akcí města, chodíme v létě na divadelní představení, dáváme zde děti do školy, školky, na kroužky do střediska volného času Dobřichovický domek, na hudební nástroje do ZUŠ... Díky akčnímu duchu místních občanů zde máme vše, co potřebujeme, v docházkové vzdálenosti a nemusíme jezdit do okolních obcí nebo dokonce do Prahy. Proto mi připadá škoda, že kvůli počtu účastníků a rodičů přesunuje Dobřichovický domek veškeré taneční vystoupení či závěrečné slavnosti do řevnického kina nebo do pražských divadel. Základní umělecká škola řeší stejné problémy a Dobřichovická divadelní společnost také nemá vhodné prostory pro zkoušení ani vystupování.

Už je to skoro rok, kdy za mnou přišla Hanka Tuháčková (Taneční studio Dobřichovice při SVČ Dobřichovický domek) a říká: „Pojď, připravíme benefiční taneční vystoupení a vybrané peníze dáme na divadlo. Třeba tím ovlivníme, že bude dostatečně velké...“ Na podzim 2019 jsem gratulovala Evě Koblízkové (ZUŠ Dobřichovice, členka DDS) k celostátním úspěchům DDS s divadelním představením Je úchvatná a ona mi vyprávěla, že dostali od organizátorů přehlídky symbolické sporičí prasátko, aby si už to divadlo konečně postavili.

Město sice plánuje velký sál o kapacitě 200 osob pro tyto účely v nové radnici na místě dnešní hasičské zbrojnice, ale pojďme k tomu přispět. Dobřichovice si zaslouží dostatečně velké víceúčelové užitečné divadlo, abychom nebyli odkázáni pouze na nádvoří zámku, park a hezké počasí. Pokud přispějeme, nemusíme se obávat, že se bude v plánech nové radnice »škrtat« na divadle a navíc

ukážeme, že máme osobní zájem na dění v našem krásném městečku. Sběrka na divadlo je Středočeským krajem povolená, transparentní účet je zřízený a starosta Petr Hampl akci podporuje. Chcete se také přidat a přispět? Jakákoli částka je vítaná, od fyzických osob i organizací. Také nápady, jak získat peníze jsou cenné. Momentálně jsme museli všechny plánované akce díky koronaviru zru-

šit, ale pevně věříme, že se nám podaří vás všechny v sobotu 19. 9. pozvat do parku na odpoledne plné hudby, tance i zábavy zajištěné místními osobnostmi a organizacemi. Příspěvky můžete posílat na transparentní účet číslo 2019777775/5500 u Raiffeisen BANK. Jeho stav lze zkontrolovat na www.rb.cz.

Radka ALEX, Dobřichovický domek, Dobřichovice

INTERNET + IP TELEVIZE

↓ stabilní internet 100Mb/s

📺 sportovní, filmové, české a další programy

www.czechdata.cz

+420 777 774 784

📍 Pod Bráhou 984, Řevnice

czechdata.cz

Všemradův kurýr

Aktuální zprávy ze Všeradic a okolí

9/2020 (303)

Byl to hrozný pocit, bylo to - šílenství!

DOKONČENÍ ZE STRANY 4

VENČENÍ. Lenka Kolářová se svým psem Arnym na »špacíru« nad Všeradicemi.

Foto ARCHIV

V den plesu jsme si s některými dětmi skupinově zavolali, ale není to ono. Těšila jsem se na ples, na setkání s rodiči, přáteli i »stařešinami«, bývalými členy souboru. Měli jsme připravená dvě úžasná překvapení. Ples je vždy krásným spojením Notiček, současných i bývalých, rodičů a přátel. To samé platí o Velikonocích. Poprvé za existence muziky jsme nechodili v Revnicích po koledě. A to jsme ji nevynechali ani v době, kdy byla část dětí na zájezdu v Americe. Po několika letech jste se zase měli v létě s muzikou podívat do zahrani-

čí, dokonce až na Taiwan. Bylo to těžké rozhodování, rušit prakticky už zorganizovanou výpravu?

Zrušit zájezd nebylo zase až tak těžké. Pro mne to bylo spíš už takové vysvobození - konečně jsem udělala definitivní rozhodnutí, o kterém jsme od ledna všichni polemizovali. I když jsme pro výpravu (díky také L. Krejčímu) udělali strašně moc, nebylo jiného zbytu. Ale věříme, že se na Taiwan dostaneme příští rok.

Denně rozesíláš členům souboru videa z minulých akcí. »Dohlížíš« tak nějak na dálku, zda se malí muzikanti a tanečníci udržují v kondici? Aby nevyšli ze cviku...?

Ha, ha...! Rozesílám videa, aby se denně děti i rodiče trochu pobavili a poznali, jak hráli v Notičkách stařešiny (nyní jsme teprve v roce 2014). Posílat také úkoly? To vážně nedělám. Děti dostávají ze škol tak strašně úkolů, že to nemohou ani stihnout, do toho úkoly ze zušky atd. Z 90% do Notiček chodí děti ze všech možných ZUŠ v okolí a Prahy, takže se udržují se svým učitelem hudby i tance. A zbýlých 10%? Až se s No-

tičkami zase uvidím, dostanou do těla tak, že jim upadnou hlasivky, pusy a někomu nejmenovanému i prsty.

Jsi v kontaktu se svými žáky v Revnické ZUŠ? Dáváš jim domácí úkoly, učíte se přes skype, prostřednictvím mobilu...?

Jsem v kontaktu se všemi, hodně jich učím přes skype, někdo posílá nahrávku a já zpětnou vazbu. Osvědčilo se mi, že jim dcera Kamilka nahraje klavírní doprovod k jejich skladbám a oni si cvičí doma s nahrávkou. Je to pro ně zábavnější forma cvičení. A ve Všeradicích učím skoro »dceru« Terezku Petrovou. Nejdřív se »vyblbnou« s Kamilkou, pak s ní dvě hodiny hrají a pak si s Kamí korepetují. Je to hezké a alespoň s někým mám kontakt. Ovšem obdivuji všechny rodiče, kteří pracují z domova, k tomu učí své děti a ještě s nimi cvičí.

Myslíš, že se do letních prázdnin s Notičkami, resp. se žáky ze zušky potkáte? Je to podle tebe reálné?

Já v to - proba - doufám! Jak říká moje sestra: Když budeme všichni pozitivně věřit, tak to dopadne dob-

ře. A s Notičkami se určitě setkáme, alespoň na dělených zkouškách...

Na co se nejvíc těšíš, až tohle koronavirové »šílenství« pomine?

Na všechno, na všechny, prostě zase na normální život! Miloslav FRYDL

Všemradické aktuality

* **Obecní úřad Všeradice** je již veřejnosti znovu přístupný v běžných úředních hodinách, tj. v pondělí a ve středu od 8 do 12.00 a od 14 - do 17.00.

Martin KUNC

* **Minigolf** a sportovní hřiště v areálu Dvora Všerad Všeradice jsou opět k dispozici veřejnosti. Objednat se můžete na 606 944 074. (miř)

* **Rychlý způsob**, jak se dostat k aktuálním informacím ze Všeradic, nabízí obyvatelům zdejší radnice. Prostřednictvím mobilní aplikace V obraze, budou ti, kteří si ji nainstalují, dostávat do svých mobilních telefonů či tabletů aktuality z radnice, pozvánky na kulturní a sportovní akce, budou mít přístup k záznamům z úřední desky, fotogalerii atd. Info na www.vseradice.cz. (miř)

Už začíná být vidět světlo na konci tunelu

Vážení Všeradáci, už měsíc a půl čelíme nouzovému stavu, který zavedla vláda ČR kvůli pandemii koronaviru. Vinou opatření, která jsou nyní v tomto stavu zavedena, žijeme v omezeném režimu. Naštěstí se ukazuje, že přísná omezení zafungovala. Nyní se postupně uvolňují vládní nařízení omezení pohybu i služeb a začíná být vidět světlo na konci tunelu. Ovšem i přes tato uvolňování nebudou letos kvůli šíření koronaviru uspořádány čarodějnice ani Staročeské máje. I když o máje snad úplně nepůjdeme. Snažíme se totiž udělat vše pro zorganizování tzv. suchých májů - májka by se postavila začátkem května a májový průvod by se konal na konci června. Věřím, že se vše podaří a ani letos o máje nepůjdeme.

Také s paní ředitelkou naší školky děláme vše pro to, abychom mohli, ač v omezeném režimu, mateřskou školu znovu otevřít. Věřím, že současný pozitivní vývoj situace bude i nadále příznivý a my se budeme moci opět vrátit do normálního života. Apeluji ovšem na všechny, i když se nyní postupně uvolňují omezení: Buďte stále opatrní, nepodceňujte hygienu, neopomíjejte nosit roušky a buďte všeobecně obezřetní. Přeji vám všem pevné nervy a hlavně zdraví.

Martin KUNC,
starosta Všeradic

Mateřská škola se připravuje na znovuotevření

Mateřská škola Všeradice se připravuje na znovuotevření a všichni zaměstnanci se těší, až se rozezní bu-

Nový dřevěný domek na zahradě školky. Foto Pavla NAHLÍKOVÁ

dovou i zahradou školky smích dětí. Mateřinka září čistotou a jarní výzdobou, na zahradě stojí nový zahradní domek, který čeká na malé pracovníky. Je vybavený i venkovním ponkem, kde děti budou moci tvořit z přírodnin na zdravém vzduchu. Zaměstnanci školy i nadále šíjí roušky pro nemocnice, zdravotnická zařízení a pro všechny, kteří je potřebují. Nejvíce se ale těší na děti, aby si mohli všichni společně hrát, tančit, zpívat a také se připravovat na vstup do ZŠ. Zápis k předškolnímu vzdělávání pro rok 2020/21 do Mateřské školy Všeradice se koná od 2. do 16. 5. bez přítomnosti dětí a jejich zákonných zástupců. Info na www.ms-vseradice.webnode.cz.

Hana HANZLÍKOVÁ,
ředitelka MŠ Všeradice

Kuchařka Lenka Káčhová při šití roušek. Foto Pavla NAHLÍKOVÁ

**RYCHLÝ INTERNET
CHYTRÁ IP TELEVIZE**

PŘIPOJENÍ K INTERNETU od 300,- Kč

Přijímací jednotku zapůjčíme ZDARMA

226 20 70 50 723 187 518

www.radiolinkplus.cz

**Řešíme
ihned**

 777 038 001
www.gato.cz

**VENKOVNÍ VNITŘNÍ
ŽALUZIE
ROLETY
SÍTĚ PROTI HMYZU**

**POČÍTAČE
ELEKTRONIKA**

COMFOR **MetronomyCZ**
easy solution

**Telefonicky objednané
zboží a zásilkovnu
vydáváme v otevírací
době z okna**

Po – Pá: 8:00 – 12:00, 13:00 – 17:00 | So: 9:00 – 12:00 | Ne: zavřeno
Přijďte nás podpořit svou objednávkou.

**Většinu vašich komplikací s PC
a elektronikou umíme vyřešit
vzdáleně po tel. dohodě.**

 Neváhejte zavolat
257 721 194

 Herrmannova 120, 252 30 Řevnice
 257 721 194 / 737 352 555
 revnice@metronomy.cz

www.metronomy.cz

 ČERNOŠICE

**MĚSTO ČERNOŠICE hledá nové kolegy
na dvě volné pracovní pozice**

REFERENT/KA ODBORU ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ

Náplň práce:

- pořizování územně plánovacích dokumentací a územně plánovacích podkladů ve správním území obce s rozšířenou působností Černošice
- zpracování závazných stanovisek pro vydání rozhodnutí nebo jiného úkonu podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- výkon dalších činností úřadu územního plánování podle stavebního zákona

Nabízíme:

- platové ohodnocení v 10. platové třídě
- pracovní poměr na dobu neurčitou, termín nástupu dle dohody
- možnost práce i na kratší úvazek
- pozice vhodná i pro absolventy

Benefity: pružná pracovní doba (flexibilní začátek/konec pracovní doby) s čtvrtletním vyrovnávacím obdobím, dovolená 5 týdnů, 5 dnů placeného zdravotního volna (sick days), stravné ve výši 100 Kč za odpracovaný den, příspěvek na vzdělávání a volnočasové aktivity aj.

Bližší informace, přehled požadavků a podmínek pro zařazení do výběrového řízení najdete na www.mestocernosice.cz v sekci Úřad - Volná pracovní místa, nebo kontaktujte Adélu Červenkovou, personální úsek, na emailu adela.cervenkova@mestocernosice.cz nebo tel. č. 602 342 655.

Liteňské OKÉNKO

Aktuální zprávy z Litně, Leče, Bělče, Vlenců a okolí 5/2020 (106)

Odjet do Lochovic recitátoři nestihli

V liteňské základní škole rádi recitujeme, každý rok pořádáme školní kolo recitační soutěže, které je přehlídkou mnoha výborných výkonů dětí z obou stupňů. Na to letošní se opět přišli podívat i rodiče, z čehož máme pokaždé velkou radost. Podpoří nejen své ratolesti, ale jsou i vnímavým publikem a umí ocenit výkony všech soutěžících. Vždy na závěr vyzýváme všechny přítomné diváky, že mohou také vystoupit s recitací. Tentokrát nás potěšil básničkou učitel Petr Krutský.

Ze všech kategorií nakonec porota pokaždé vybere ty, kteří nás jednou reprezentovat na okresní kolo do Lochovic. Letos se akce z pochopitelných důvodů nekoná, a tak jen zveřejňujeme přehled všech, kteří by za normálních okolností s učitelkou Marií Husákovou do Lochovic vyrazili: Darinka Pacovská, Jára Dolejší, Lida Krutská, Berta Masáková, Nikola Malinová a Anna Pokorná. Tak snad příští rok.

Hana HAVELKOVÁ, ZŠ Liteň

Originální dort v rámci distanční výuky upekli školáci Kristýna s Matějem. (Viz strana 8)

Foto ARCHIV

Úředníci tu mají být pro lidi, ne lidi pro úředníky

PROČ BEROUN MLUVÍ DO TOHO, JAK V LITNI BUDEME ROZVÍJET VODOHOSPODÁŘSKOU SOUSTAVU?

Často chodíme kolem staveb, u nichž si říkáme, proč to nikdo lépe nenaplánoval. Proč opravili silnici, položili krásný asfaltový koberec a za měsíc ho rozřežou a zalépi záplatu, na jejímž místě je do roka díra. Někdy se jedná o havárii vody nebo plynu - pak se dá taková oprava pochopit, je to prostě smůla. Někdy se postaví proti stavbě síti občané. To už není úplně omluvitelné, ale dělat se s tím také moc nedá. Jedinou cestou je rozhodnutí většinou stavebního úřadu, případně soudní rozhodnutí. To trvá dlouho, investor raději ustoupí a hledá jiné řešení. Stalo se to v případě rekonstrukce školní budovy v Litni. Hledali jsme z ČEZ náhradní řešení a našli ho ve stavbě nové trafostanice. Má to ale háček. Není jisté, že se povede postavit trafostanici před stavbou nových chodníků a silnice v novém areálu školy.

Uděláme maximum, aby nedošlo k bourání nového asfaltu a položíme do země chráničky, kterými kabel ČEZ protáhne, nicméně kopání v již hotové škole se nevyhneme. Příčinou je neochota několika jednotlivců, kteří dlouho řešili blokování. Paradoxem je, že nakonec z toho právě tyto lidé profitují - nová trafostanice posílí zdroj elektřiny i pro ně. Zastupitelé totiž schválili uložení kabelu do svých pozemků a tímto kabelem umožnili zokruhovat a posílit elektrické vedení.

Tohle vše je jen prkotina proti tomu, co řešíme právě teď s vodovodem jinde. Vlastně se nás to netýká, jediné snad v tom ohledu, že jsme provozovatel vodovodu. Nejsme však ani investorem, ani stavitelem a mohlo by nám to být jedno. Není, pro-

tože jsme tu pro lidi a chceme dělat věci co nejlépe. Oč se jedná? V ulici Nádražní na výjezdu směr Z. Třebaň se mají mezi fotbalovým hřištěm a hrobkou stavět nové rodinné domy. O připojení k vodovodu požádali i vlastníci dalších nemovitostí v tomto směru. Městys Liteň žádostem vyhověl. Investoři však nedostali kladné stanovisko od odboru dopravy v Berouně. Pro vodovod je dobré zokruhovat potrubí a připojit novou oblast aspoň ze dvou směrů. Nedochází pak k usazování kalu a koncovým uživatelům (občanům městyse) neteče po přerušení dodávky kalná voda. V místě léta usilujeme o opravu silnice. Povedlo se nám ji dohodnout od KSÚS na letošní jaro. Okamžitě jsme všechny informovali a žádáme město Beroun, aby nám povolilo uložít potrubí do silnice. Beroun to

odmítá a Středočeský kraj nechce měnit plány na opravu (což se nechce ani městys Liteň, proto žádáme jen o posunutí na pozdější termín letos - chceme mít novou silnici). Klíčový je však nesouhlas Berouna. Asi vás napadne všechny to samé: proč sakra Beroun mluví do toho, jak budeme nebo nebudeme v Litni rozvíjet vodohospodářskou soustavu? A když už do toho podle platného správního řádu mluvit může, tak by to měla být formalita vyhovět druhé obci a stavbu vodovodu umožnit.

Až se budete zase ptát, proč to neumí orgány státní správy zkoordinovat, pak to může být prostě jen neochota nebo schválnost nějakého úředníka či politika celého města. Vy tomu rozumíte? Já ne. Úředníci tu mají být pro lidi, nikoli lidi pro úředníky.

Filip KAŠTÁNEK, starosta Litně

Zajíčkovu velikonoční cestu zahájila sladká pusa rodičům

Letošní Velikonoce jsme, bohužel, nemohli slavit klasickým způsobem, děti nemohly chodit hodovat či řehtat, jak jsou zvyklé. Jistě si ale mnozí rodiče dali práci, aby jejich ratolesti prožily svátky hezké a veselé.

Jinak tomu nebylo ani v Litni, kde jsou za běžných okolností o Velikonočním pondělí ulice plné dětí s pomlázkami a košíčky, odevšud zní nejrůznější koledy či básničky. Letos musely ulice zůstat prázdné a nikdo z oken koledníků nevyhlížel. Jednou z alternativních velikonočních zábav pro děti byla Zajíčková cesta na Mramoře.

Na začátku putování čekal na každé dítě dopis od velikonočního zajíčka. Víval účastníky na své cestě, napovídal jim, jak mají dále pokračovat a při-

Na Zajíčkově cestě. Foto Šárka MARCÍNOVÁ

pomněl, jak se mají při putování chovat, jelikož jsou v přírodě. Prvním úkolem pro děti byla sladká pusa rodičům za to, že s nimi cestu absolvují. Teprve potom mohly vyrazit podle fábůrků za dobrodružstvím. Po cestě čekalo deset velikonočně ozdobených stánků, na kterých caparti dostávali od rodičů různé úkoly. Po jejich splnění si mohli v blízkosti stánků najít odměnu a pokračovat dále. Děti si tak z velikonoční cesty odnesly zážitky, odměny sladké i památeční a prošly se na čerstvém vzduchu.

Akce se zúčastnilo třináct dětí. Více jich nebylo možné zapojit - jednotlivé rodiny vycházely v dostatečně dlouhých rozestupech, aby se cestou nepotkávaly. (Dokončení na straně 8)

(šam)

Zajíčkovu velikonoční cestu zahájila...

DOKONČENÍ ZE STRANY 7

Tato příjemná, rodinná akce mohla být uskutečněna na základě spolupráce několika liteňských maminek. Některá se po domluvě chopila organizace nápadu, jiná pak výroby velikonočních ozdob na jednotlivá stanoviště, nebo třeba šití památečních

Stáňa řehtal tři dny

Velikonoční řehtání, které má v Bělči velkou tradici, se letos kvůli současné situaci pochopitelně konat nemohlo. S tím se ale nemohl a nechtěl smířit Stáňa Jelinek, který měl jít letos řehtat naposledy (jelikož už je v deváté třídě) a který měl být kaprálem. Chodil řehtat všechy tři dny sám, po celé Bělči, což od něj bylo neskutečně milé. Samozřejmě nechodil vybírat, tak, jak se to vždy na Bílou sobotu dělá, přesto ho ale zastavilo pár lidí, kteří ho chtěli odměnit výslužkou. Letos tedy u nás byly Velikonoce trochu smutné, ale děkujeme Stáňovi, že do Bělče alespoň trochu té velikonoční atmosféry vnesl. **Text a foto Linda ŠAFNEROVÁ, Bělč**

PUTOVÁNÍ ZA ZAJÍČKEM. Děti při plnění úkolů na Zajíčkově velikonoční cestě. **Foto Šárka MARCÍNOVÁ**

zajíčků pro každé zúčastněné dítě. Přesto, že se nejednalo o ohromnou akci, je skvělé vidět a uvědomit si, že ať už je doba jakákoliv (a jakkoliv nám přeje či naopak nepřeje), umíme k sobě být vstřícní a dobře spolupracovat. A když je pak člověk odměněn tím nejkrásnějším, tedy dětskou radostí, už se nemůže dočkat, až se opět naskytne příležitost ke spolupráci další. Navzdory tomu, že reakce dětí i rodičů byly velice kladné a několik dospěláků i děti se vyjádřilo, že by bylo fajn udělat z této cesty velikonoční tradici, doufám, že za rok už zase všechny děti, nejen ty liteňské, budou chodit houfně ulicemi od domu k domu. Kluci budou s pomlázkami nahánět dívky a všichni se budeme těšit z radosti pod okny.

Šárka MARCÍNOVÁ, Liteň

Tradici přerušili poprvé po sto letech

Téměř sto let obchází každý rok o Velikonocích děti Korno s řehtačkami. Letos poprvé musela být tato tradice přerušena.

Loni se také ve vesnici konalo první pomlázování. Letos se měla tradice opakovat, proutky byly včas nastříhané a namočené, čekaly na Veliký pátek na veřejnou akci, kde si mohl každý uplést pomlázku. Ani to za daných okolností nebylo možné, a tak si každý pletl doma sám, podle návodu.

Rodina Vlčková připravila pro místní děti bojovku. Velikonoční zajíček našel na Veliký pátek poklad a rozhodl se s caparty rozdělit. Pomocí fáborek a šipek vyznačil cestu, na kterou umístil několik úkolů, třeba stavění domečku pro skřítky. Na konci trasy dlouhé 1,5 kilometru, kterou si děti mohly projít od Bílé soboty do Velikonočního pondělí, je čekala sladká odměna s dárkem.

Také Korno se zúčastnilo akce Zajíčků není nikdy dost. Ušáky jsme vyráběli jako o život a dopadlo to skvěle - skončili jsme na krásném třetím místě. Zajíčci se pak využili na Velikonoční pondělí - nadílka se nechá-

VELIKONOCE. Obyvatel Korna Václav Profant při pletení pomlázky svým dcerám. **Foto Barbora PROFANTOVÁ**

vala u nich, některým dětem nadílku zajíček schoval a ony ji musely hledat. Některé děti využily i moderní techniky a koledovaly pomocí videohovoru - po básničky dostaly in-

strukce, kde mají hledat nadílku.

I když tradice byly přerušeny, počasí přálo, obyvatelé Korna využili čas na rodinu, venkovní práce na svých zahradách a na grilovačky.

Kateřina JÍCHOVÁ, Korno

Prstem napíšeme Sloh a můžeme servírovat

Od 11. 3. jsou v celé republice zavěšené školy. Jak si s novou situací poradili učitelé liteňské ZŠ? Vycházíme z předpokladu, že učit se dá na dálku jakýkoli předmět, ale ne jakékoli učivo. V mnoha případech mu-

Liteňské aktuality

* **Květnový svaz** bioodpadu bude organizován v těchto termínech: 1. - 3. 5. Liteň horní park Třebízského, 7. - 10. 5. Bělč před hospodou, 15. - 17. 5. Liteň před kostelem, 22. - 24. 5. Leč před klubovnou, 29. - 31. 5. Liteň park Třebízského. **(mar)**

* **Zápis** do Materské školy Liteň se uskuteční od 4. do 15. 5. - bez přítomnosti rodičů a dětí. Info na www.ms-liten.webnode.cz. **(ap)**

* **Sběr šrotu** a elektra, který se měl v Litni uskutečnit 9. 5., se ruší. Zvolíme pozdější datum, jak jen to bude možné. Pokud to někdo nutně potřebuje, je možné odvézt individuálně elektro a šrot za hasičárnu. **(jih)**

síme upravit tematické plány, přesunout látku na dobu pozdější a věnovat se tématům, která jsou žáci (případně rodiče) s to zvládnout sami. Žáci i rodiče mají možnost komunikovat s učiteli prostřednictvím školního mailu. Zpětná vazba je poskytována pravidelně, někdy si i telefonujeme, pokud o to žáci či rodiče projeví zájem. Učivo je pravidelně zveřejňováno na webových stránkách školy. Žáci na svůj mail dostávají navíc ještě další úkoly, aktivity a nápady z některých předmětů, často je to na bázi dobrovolnosti.

Snažíme se dětem i jejich rodičům nepřidělovat práci. Uvědomujeme si, že každý má jiné možnosti a nechceme nikoho demotivovat. Naopak, naším cílem je, aby každý situaci zvládl co nejlépe. Jistě se neprobere všechno učivo a ani to není naší prioritou. Hodně se zaměřujeme na opakování a upevňování vědomostí. Hledáme cesty, jak spojit teorii s praxí. Na školních webových strán-

kách jsou příspěvky, v nichž si můžete prohlédnout, jak se nám to daří. Třeba geometrie se distančně učí poněkud hůř. Ale co takhle hledat geometrické prostorové tvary kolem sebe? Pokusili se o to žáci deváté třídy a přišli s mnoha zajímavými postřehy. Například vysypaný pytlík mouky vytvoří krásný kužel, nebo opřeme o sebe čtyři hrábě a hle, máme jehlan. Také v českém jazyce lze spojit příjemné, tedy v našem případě chutné, s užitečným. Pracovní postup popisujeme v hodinách slohu běžně, ale co takhle to ještě zrealizovat? Takže šestáci vařili, pekli a jistě i mlsali. Sníst domácí úkol, to je přece výborný plán! K dokonalosti svůj úkol ze slohu dovedla Kristýna s Matějem: upekli dort s názvem Sloh. Při čtení popisu pracovního postupu, tedy receptu, by zájasa i Rettigová. Citace ze závěru: „Doprostřed prstem napíšeme Sloh, vysypeme to náplní a můžeme servírovat.“

Hana HAVELKOVÁ, ZŠ Liteň

Budeme sklízet dýně! vymysleli čtvrtáci

Žáci i učitelé liteňské ZŠ školy už se těší, až se v září sejdou ve škole a budou se společně učit, tvořit, vyrábět a objevovat. A již teď se na to mohou začít připravovat. Žáci 4. A s třídní učitelkou vymysleli projekt s názvem Dýňobraní aneb Pěstujeme dýně. Tak, jako je vinobraní, my budeme sklízet na podzim dýně. Co s nimi uděláme? Uspořádáme výstavu jednotlivých druhů, namalujeme, uvaříme, vydlabeme a jinak využijeme. Nyní je ten nejlepší čas vybrat si druh dýně, vypěstovat sazenici, zasadit na záhon a zalévat. Pokud si k tomu pořídíte i fotodokumentaci, můžeme udělat výstavu.

Čtvrtáci vyzývají všechny liteňské školáky: Zapojte se do Dýňobraní a začněte se chystat na podzimní výstavu. Odměnou budou diplomy, ceny a dobrý pocit, že jste to zvládli.

Hana HAVELKOVÁ, ZŠ Liteň

Noviny z VIŽINY

Informační měsíčník obce pod Skálou a brdskými Hřebeny 1/2020 (1)

Klid! Pohoda! Bezpečno! Povyražení!

„NENUDÍM SE, ALE TEN ŠRUMEC UŽ MI CHYBĚL...“ ŘÍKÁ NOVÁ STAROSTKA VIŽINY ZUZANA HŮLOVÁ

Vižina - Mým cílem je, aby se tu lidem dobře žilo. Aby zde byl klid, pohoda, bezpečno a sem tam nějaké to povyražení, říká starostka Vižiny Zuzana HŮLOVÁ.

Starostkou jste se stala v půlce února, poté, co za poměrně dramatických okolností odstoupil váš předchůdce. Hodně jste se rozmyšlela, zda se vrhnout do »jámy Ivoňové«?

Vlastně ani ne. S odhodláním, že bych chtěla pro obec pracovat a podílet se na jejím rozvoji, jsem šla už do voleb v roce 2018. Před narozením dětí jsem roky pracovala ve středním a vyšším managementu jednoho státního podniku. Komunikace s lidmi, zařizování, vyřizování, organizování - byl můj denní chléb. I když toho bylo mnohokrát až nad hlavu, práce mě bavila a naplňovala. A ten šrumelec mi už i chyběl. Nechci říct, že bych se doma s dětmi nudila, to rozhodně ne. S dvěma malými rošťáky to ani nejde, ale těch pár hodin týdně práce neuvolněné starostky je pro mne jakýmsi duševním »relaxem«. Maminky malých dětí mi jistě rozumí.

Už se atmosféra v obci zklidnila?

Děni, které předcházelo, šlo trochu mimo mě. V té době jsem ještě nebyla ani členkou zastupitelstva. Když ale vypukla koronavirová krize, bylo neskutečně krásné, jak si zde lidé navzájem pomáhali. Ženy se chopily šití roušek, rozdaly je mezi sousedy, my jsme je dali lidem k dispozici do obchodu. Ten, kdo zůstal doma, protože do práce nemohl, nabízel po-

RYCHTÁŘKA. Starostka Vižiny Zuzana Hůlová.

Foto ARCHIV

moc při nákupu pro seniory, nebo lidi v karanténě. I přes tuto nelehkou dobu tu byli lidé na sebe hodní.

Na »rozkoukání« v úřadu jste příliš času neměla. Krátce poté, co jste byla zvolena rychtářkou, vypukla koronavirová epidemie. Stihala jste tu smršť nařízení, vyhlášek, omezení?

Hned po rezignaci bývalého pana starosty jsem se stala zastupitelkou. Čas před zvolením jsem využila k seznamování se s aktuální situací, základními a důležitými dokumenty. Hned po nástupu do funkce jsem začala zařizovat dostavbu dětského

hřiště, které se z nějakého, patrně finančního důvodu opravuje ve dvou etapách. Opravu malé vodní nádrže, na kterou chceme získat dotaci a bylo třeba nachystat spoustu úkonů s tím spojených. Pro bezproblémový chod vodárny bylo nutné objednat čerpadlo a zajistit opravu elektroinstalace. Vybírala jsem dodavatele, projektanty. Vše již bylo připraveno, stačilo to jen odsouhlasit zastupitelstvem na veřejném zasedání. Pak se objevila koronavirová epidemie a všechno se zastavilo. Ten přívál usnesení a vyhlášek byl hlavně ze za-

čátku opravdu silný. Nařízení se měnila ze dne na den a v některých případech byla dost nesrozumitelná.

Máte už teď čas řešit kromě agendy spojené s koronavirem i »normálnější« věci týkající se chodu obce?

Ano, jsme malá obec, nemáme školu, žádné sociální zařízení, lékaře. To by té práce ohledně pandemie bylo daleko víc. My tu máme pouze obchod, a právě v této době jsem za něj neskutečně ráda. Vlastně se stal takovým centrem dění. Co jsme potřebovali předat občanům, nechávali jsme tam. Velké poděkování patří prodáváče paní Benešové, která celou dobu stála statečně za pultem. V současnosti řešíme běžný chod obce, odečty vodoměrů, uzavírku hlavní silnice, dílčí úkony k větším projektům. Někdy čas jsme strávili skartací a archivací starých dokumentů a uklidem úřadu.

Čeho byste chtěla ve funkci vižinské starostky dosáhnout, jaké máte plány, cíle?

Chci pokračovat ve zvelebování obce. Pracujeme na Strategickém plánu, kde bude zpracován rozvoj s výhledem na 10 let. (Dokončení na str. 10)

Přeji hodně čtenářů s úsměvem na rtech!

Ráda bych, aby Noviny z Vižiny přinesly nejen našim občanům, ale i obyvatelům okolních vesnic informace o dění a lidech v naší obci. A třeba je i přiměly, až to bude možné, k návštěvě některé naší společenské nebo sportovní události, nebo »jen« k procházce do Vižiny. Novinám přeji, aby měly hodně čtenářů, kterým při jejich čtení vykouzlí úsměv na rtech.

Zuzana HŮLOVÁ, starostka Vižiny

Hasičata v karanténě

Protože byli vižinští mladí hasiči odtrženi od jarních tréninků a závodů, snaží se zabavit jinak. Před Velikonočními dětmi vyráběly zajíce do soutěže (na snímku Eliška Štáralová se zajícem i svým živým králíčkem), nahrávaly koledy do místního rozhlasu a hrály velikonoční hru - plnily úkoly, odpovídaly na otázky s hasičskou tematikou a vyplňovaly tabulku. Za své snažení dostaly sladkou odměnu. Díky rodičům, kteří se do hraní i tvoření zapojili a nemuseli chvíli myslet na současnou problematiku. Irena RANDÁKOVÁ, Vižina

Foto Šárka TRHLÍKOVÁ

Vižina je Zajícovem, vyhrála celorepublikovou soutěž

Zajíců není nikdy dost! Tak se jmenovala výzva, kterou před Velikonočními vyhlásil Domeček Hořovice. Externě v něm pracuji, takže se po domluvě s OÚ zapojila i Vižina.

Stala jsem se »zaječím komisařkou«, a protože jsem chtěla jít vzorem, zdobilo náš dům 34 zajíců! Ruče k dílu přiložili i příslušníci mé rodiny. Využili jsme spoustu materiálů, motali jsme ze sena, stříhali z papíru, zdobili dřevěná polínka. Postupně se přidávali sousedé, známí i příbuzní... Udělali jsme i malou upoutávku u místního obchodu - lidé sem nosili zajíce, aby se i ostatní přidali. Každý den jsem netrpělivě čekala na fotky a bedlivě zaječím přírůstky zapisovala do tabulky. Sledovala jsem facebookové stránky, originální kousky přidávala do skupiny, která díky této akci vznikla. Jeden zajíc byl hezčí než druhý, co kus, to originál. Během 14 dní se Vižina, kde ži-

Z KARTONU. Největší zajíc ve Vižině. Foto Jana FIALOVÁ

je 277 obyvatel, rozrostla o velkou zaječím rodinu, která měla 181 členů. V celé republice se zapojilo 80 obcí, celkem bylo vyrobeno 5 298 zajíců, ovšem díky tomu, že se počet zajíců přepočítával na počet obyvatel, Zajícovem 2020 se stala - Vižina! Tuto úžasnou zprávu jsem se dověděla od zastupce ředitele Domečku Hořovice Tomáše Klokočnicka 17. 4. Certifikát, že jsme Zajícovem, přijde předat na slavnostní otvírání nového dětského hřiště ve Vižině, které se uskuteční, až to situace dovolí. Byla to velmi podařená akce, jejíž cílem bylo se pobavit a zahnat myšlenky jiným směrem v této nelehké době. Myslím, že se nám to podařilo!

Na závěr jedna perlička. Mému synovi přišla nová postel. Když měl odvézt karton z obalu do sběrného dvora, povídá mi: »Ty ho nechceš na zajíce?« A tak vznikl největší zajíc v obci... Jana FIALOVÁ, Vižina

Pošlu komiks, slíbil »básník« Jenda

VIŽINSKÉ DĚTI O LETOŠNÍCH VELIKONOCÍCH KOLEDOVALY PROSTŘEDNICTVÍM OBECNÍHO ROZHLASU

KOLEDNÍK. »Básník« Jenda Zálesák z Vižiny.

Foto Jana FIALOVÁ

Klid! Pohoda! Bezpečno! Povyražení!

(Dokončení ze strany 9)

Jakýsi návrh již existuje, my však potřebujeme renovované zpracování pro eventuelní čerpání dotací. Týká se například opravy cesty k hájovně, opravy velkého rybníka na návsí, opravy povrchové kanalizace, rekonstrukce budovy obecního úřadu a další. Dále bych chtěla podpořit kulturní, sportovní a společenský život. Máme naplánováno hodně krásných akcí, bohužel některé se letos nebudou moct uskutečnit. Mým cílem je, aby se zde všem našim občanům dobře žilo, aby zde byl klid, pohoda, bezpečno a sem tam nějaké to povyražení.

Miloslav FRÝDL

V minulém vydání NN byla zveřejněna velikonoční básnička od Jendy Zálesáka z Vižiny. Jedenáctiletý žák 5. třídy ZŠ Osov byl jedním z 18 místních dětí, které nahrály velikonoční říkanku na telefon a přes aplikaci ji poslaly zastupitelům obce. Ti pak nahrávky dali dohromady a na Velikonoční pondělí - protože děti za současné situace nemohly chodit na pomlázku - je pouštěli do místního rozhlasu. Bylo to velmi hezké i dojemné, shodli se obyvatelé Vižiny. Jenda to pojal po svém. Chtěl být vzorem pro své dva mladší sourozence a jelikož by s pomlázkou po

vesnici také chodil, vymyslel originální velikonoční básničku, ve které nechyběl covid, karanténa, rouška... Na otázku, jak básnička vznikla, odpověděl: „Mamka je doktorka, o této nemoci se doma bavíme pořád. Deně sledujeme zprávy a covidmapu. Jak tak o tom pořád slyším dokola, tak mě to nějak samo napadlo. Ani mi to netrvalo moc dlouho...“ Vzhledem k tomu, že teď nechodí do školy, nemůže do hudebky, kde hraje na trubku, ani na jógu ani na hasiče, kreslí si doma komiksy. Slíbil, že do novin nějaký speciální nakreslí.

Jana FIALOVÁ, Vižina

 dumrealit.cz

MARTIN KAREŠ

Majitel realitní kanceláře

Profesionální realitní služby již 10 let, makléř pro okolí, prodej nemovitostí, odhady, finanční služby, zajištění úvěrů, investice...

724 322 483, m.kares@dumrealit.cz

Hledáme další kolegyně a kolegy

Virus tu nebude navždy, a tak jakmile pomine, opět otevřeme.

Mezitím jsme nezháleli, a tak navíc k restauraci brzy přibude i ubytování.

Proto již nyní hledáme do týmu na HPP nebo brigádně:

- servírku/číšníka
- kuchařku/kuchaře
- pomocné síly na úklid
- pokojskou

Nabízíme dobré platové i pracovní podmínky, hezké pracovní prostředí i dobrý kolektiv.

Nástup – dle dohody.

Více informací na telefonu

+420 602 64 64 64 nebo

mailu zamek@svinare.com

Rodiny prosí o pomoc, stane se zázrak?

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

Maxikovi se už potřebnou částku vybrat podařilo. Teď o záchranu bojují Oliverek a Adámek. Čas se jim ale neúprosně krátí. Olí potřebuje částku vybrat do půlky května, Adámek do konce května. Je opravdu hrozné, že o něčím životě mají rozhodnout takové peníze.

Jsem vděčná, že tyto dny mohou trávit s rodinou, hlavně se svými dvěma syny. I když za to někdy dokážu pořádně vzít, tak je miluji a nejvíce si přeji, aby byli zdraví. Možná právě proto mě příběh kluků vzal tolik za srdce. Když člověk čerpá energii z vědomí, kolik lásky má v srdci a kolik lásky dostává, pak se i větší problémy rozplynou. Bylo úžasné sledovat Tomčův první krok, když ochutnal první narozeninový dort, když mě poprvé pohládl, když řekl Mámá. Strašně bych si přála, aby tohle mohla zažít i Olivereka maminka. Pro někoho pocit obvyklého lidského štěstí, pro někoho zázrak. Myslí si, že je dobré si toto všechno připomínat a ještě o maličko víc je dělat dobré skutky a pomáhat tam, kde je to potřeba.

S rodinou se snažíme přispět finančně

Zpěvačka z Tmaně se dostala do hitparády

Do hitparády Českého rozhlasu Česká dvanáctka se spolu s „hvězdami“, jako je třeba Dan Bárta, dostala jedenadvacetiletá Aneta Špačková z Tmaně. Vždy v neděli je odstartováno další kolo a svůj hlas můžete nadějně zpěvačce poslat i vy. Hlasuje se každý týden pomocí sms. Aneta již postupuje do 4. kola s vlastní písničkou Neměnná, kterou najdete i s klipem na youtube. Jiná rádia ji odmítla, protože není známá. Když jí pomůžeme udržet se až do 12. kola, určitě už její píseň tak neznámá nebude. Na stránkách ČRo Dvojka se dozvíte, jak hlasovat. Nebo též budeme sdílet informaci o hlasování na FB @svetluskytman. Anetka nám pomohla svým koncertem Pro dobrou náladu a nyní jí to můžeme oplatit.

Jana Šmardová KOULOVÁ, Tmaň

Babička roztleskávačka oslavila životní jubileum

Krásné životní jubileum oslavila 24. 5. paní Věruška Hrubá z Řevnice, známá několika generacím dětí jako Babička Rostleskávačka, velká fanyntka a podporovatelka skupiny Proměny a muziky Notičky, vynikající pekařka a cukrářka, žena s velkým Ž. Babičce přejeme pevně zdraví a stále hodně energie i radosti!

Text a foto

Pavla PETROVÁ, Leč

ně, dražením a vkládáním věcí do aukcí, pořádaných na podporu chlapečků i šířením jejich příběhů. Právě

TURISTÉ NA ROCHOTECH. Krásné počasí i postupně rozvolňování restrikcí vylákalo o uplynulých dvou víkendech do přírody spoustu lidí. Živo bylo také u restaurace Rochota na brdských Hřebenech. **Foto NN M. FRÝDL**

Podbrdskou magistrálu čeká rekonstrukce

Podbrdsko - Podbrdskou »magistrálu«, silnici z Řevnice směr Osov a Hostomice čeká několikaměsíční rekonstrukce.

„V první fázi bude uzavřena mezi Skuhrovem a železničním přejezdem ve Vizině od 13. 5. do 31. 7.“, sdělila starostka Vizin Zuzana Hůlová s tím, že objízdná trasa do Osova bude pro osobní vozy oboustranně vedena přes Nesvačily a Lážovice, pro nákladáky přes Liteň, Bykoš a Lážovice. Po skončení této etapy bude následovat oprava dalších částí silnice až do Řevnice.

(mif)

NUTRIE. Početná »rodinka« nutrií se zabydlela na Ostrově v Zadní Třebani. Místní chatari je krmí, pozorovat je chodí rodiny s dětmi. Ne všem se ale přítomnost velkých »myší« u Berounky zamlouvá. „Ostrov začíná být pomalu zamořený nutriemi, máme tu už kolónii o asi 30 kusech. Vylézají vpozdvečer, jak je lidé krmí, tak jsou opravdu krotké. Ale je to invazivní druh, přenášejí nemoci zejména trusem. V létě se v tom budeme koupat?“ napsala NN obyvatelka Zadní Třebaně Hana Suková. (mif) **Foto Petra FRÝDLOVÁ**

Chválím ohleduplnost a - snad už bude lépe!

Vážení občané, doba karantény se jistě chýlí ke konci, doba roušková ale asi ne. Nebude dobré odhodit veškerou opatrnost a ohleduplnost k sobě i druhým. Tato situace má a ještě bude mít vliv na život každého z nás i činnost úřadu a chodu obce, i když dosud nebyl v naší obci hlášen od hygienické stanice ani jeden případ nákazy. Od 20. 4. máme opět plnohodnotné úřední hodiny - středa 8-18.00, pátek 8-17.00. V době virové se zastupitelé museli vypořádat i s veřejným zasedáním, které se konalo stejně jako revize hasičích přístrojů venku. Možnosti revize využilo asi 20 občanů, celkem bylo zrevizováno okolo 40 přístrojů. Veřejného zasedání se zúčastnilo i přes chladné počasí více než 15 občanů. Svoz biokontejnerů je zajištěn v plném rozsahu. Již si můžete vyzvedávat i platit známky na popelnice, svozy budou do konce května bez vylepených nových známek. Vzhledem k opatřením uctí Obecní úřad

v šíření příběhů po sociálních sítích, v médiích a prostřednictvím osobností, je největší síla. Víím, že je teď

těžká doba, ale ti, co pomoc nejvíce potřebují, by na to neměli doplácet. Společně jsme silní, to už jsme dokázali nespočetněkrát.

Více o příbězích chlapečků se můžete dozvědět na jejich stránkách příbehmaxika.cz, adamkovacesta.cz a nadejeproolho.cz. A jsou tu i další nemocné děti, další bojovníci: Arturěk, Zdenka, Sofinka, Týnka a Radovánek, Margaretka...

Rodinám chlapečků přeji hodně síly, věřím, že se potřebné peníze na léčbu podaří vybrat a jejich sen se splní. Víím, že naděje v podobě léku existuje, a proto je na nás, zda se rozhodneme rodinám pomoci. Děkuji za laskavost, pokud se rozhodnete třeba jen nepatrnou částkou přispět.

Iva ZACHAROVÁ, Zadní Třebaně

Rybář přišel o kufřík

Zatajení nálezů kufříku s rybářským vybavením, kterého se zmocnil nepoctivý nálezeč v Zadní Třebani, bylo oznámeno na policejní služebnu obvodního oddělení v Berouně. Neznámý pachatel v době od 23.00 21. 4. do 11.00 následujícího dne nalezl v ulici K Nádraží kufřík s rybářským vybavením, včetně rybářského lístku, celosvazové povolenky pro lov ryb na rok 2020 a legitimace se známkou na rok 2020. Pachatel majiteli kufříku způsobil škodu 6 700 Kč. Policisté případ prošetřují jako podezření z trestného činu zatajení cizí věci a po pachateli pátrají. Pachatelům hrozí trest odnětí svobody až na jeden rok.

Jana ŠTEINEROVÁ, Policie ČR

Z našeho kraje

* **Zápis** do Mateřské školy Lety se koná od 2. do 16. 5. bez přítomnosti dětí i jejich zákonných zástupců. Info na www.mslety.cz. (bt)

* **Zasedání** zastupitelstva Řevnice se uskuteční 4. 5. od 19.00 prostřednictvím on-line přenosu. Obyvatelé města mohou dotazy k projednávaným bodům zasílat mailem (dotazy@revnice.cz) buď předem, nebo během zasedání. (ism)

* **Letošní zápis** do Mateřské školy ve Svinařích se s ohledem na mimořádná opatření uskuteční bez přítomnosti dětí i rodičů od 7. do 12. 5. Zákonný zástupce dítěte zasle přihlášku s nezbytnými dokumenty do MŠ. Výčet dokumentů k zápisu a způsob jejich předání je uveden na webových stránkách školy s kontakty, na kterých poskytneme další informace. **Marcela KOHÁKOVÁ**

* **První farmářské trhy** po zimě a po karanténě se v Dobřichovicích před zámkem budou konat 9. 5. od 8 do 12.00. **Vladka CVRČKOVÁ**

* **Garážový výprodej** se v Řevnici uskuteční 9. 5. od 10.00. Přihlásit se můžete na Wildmannova.r@seznam.cz, nebo na tel.: 775 349 331. (rw)

* **K požáru** v Dobřichovicích byli 17. 4. odpoledne voláni řevniční profesionální hasiči. Hořící záclona a části vybavení obytné místnosti chaty se podařilo uhasit ještě před jejich příjezdem. Na místě se nacházel lehe popálený uživatel, který byl v péči záchranky. Oheň, který se rozšířil od zapálené svíčky, způsobil škodu 10 000 Kč. **Pavel VINTERA**

Myslím, že nic zvláštního se neděje!

PNEUMOLOG MILOSLAV MAREL: ZAPOMNĚLI JSME, ŽE NEMUSÍ BÝT VŽDY JEN SLUNEČNO, TEPLOUČKO...

Halouny - „Žili jsme v bublině trvalého štěstí a nadbytku, proto jsme teď zaskočení,“ říká dlouholetý přednosta Pneumologické kliniky 2. LF UK a FN Motol, obvyklý Haloun MUDr. Miloslav MAREL, CSc.

Přednostou pneumologické kliniky jsi v tuto chvíli už emeritním, nicméně, až na zaslouženém odpočinku, jako »plicář« působíš dál. Jak funguješ v těchto dramatických časech? Jsi »v akci«, nebo zahradničíš v podhůří Hřebeňů?

Jsem emeritním přednostou, nicméně na 2. Lékařské fakultě UK a ve FN Motol mám stále dost práce. Jediná změna je v tom, že mám o den delší víkend. Využívám ho skutečně k tomu, abych zvelebil naši zahradu, sad i hřiště na Halounech, kde jsem byl poctěn funkcí hlavního sekáče trávy. Ovšem rychlost mé pracovní činnosti klesá s věkem, proto bych potřeboval volných dnů víc. V posledních týdnech jsem rozšířil svoje aktivity o vytvoření »Studia Brdy«, ze kterého pomocí webinářů přednáším studentům motolské fakulty.

Proč podle lékaře-specialisty nový koronavirus tak zaskočil lidstvo na celé Planetě? Skutečně nebylo možné se na jeho šíření lépe připravit?

To je otázka pro skutečné odborníky, jako je třeba prof. Prymula. Já jsem jen lépe informovaný »pololaik«, nejsem odborník na víry ani na pandemii. Ale myslím, že se vůbec nic zvláštního neděje. Příroda si jede ve svých kolech a my jsme prostě jen zapomněli, že nemusí být vždy slunečno, teploučko, všeho dostatek až přebýtek. Pociť hladu i žizně jsme zapomněli. Plný žaludek, auta, internet, dovolené v cizině, obchodní řetězce naranené laskominami považujeme za normu našich životů. Mor, tyfus, neštovice, španělská chřipka jsou pro nás jen kapitoly učebnice dějepisu. Všichni musí být stále spokojení, usměvaví, »happy«, trvale zdraví a výkonní, pokud možno do 90 let. Místo fyzické práce provozujeme jogging nebo jdeme do »fitka«. Ano, zaskočilo nás to, protože jsme žili v bublině trvalého štěstí, nadbytku a nedotknutelnosti našeho »být happy«. To, že byly v minulosti epidemie jako ptačí chřipka či SARS, jsme nebrali vážně. Až teď, ta malá potvůrka, virus SARS-CoV-2, dřív označovaný jako 2019-nCoV, jenž se začal šířit v prosinci z čínského města Wu-chan. Ještě když řádl »dole« pod Alpami, byli jsme klidní, stejně jako asi 30 tisíc našich lyžařů. No a v březnu byl mezi námi. Zaskočilo nás to, ale pokud se to vezme z nadhledu, není to nic nového pod sluncem. Prostě je tu epidemie, silná, nového viru, na který naše imunita není připravena. Stejně jako na jiné dříve se objevily víry na ni zatím nemáme lék, nemáme vakcínu, a tak děláme to, co je jediné možné a racionální: bráníme mu v jeho šíření omezením lidských kontaktů. Myslím, že Česká republika bude dříve či později vyzdvižována jako jedna z nejméně zaskočených zemí. Okamžitá reakce vlády a bleskově přijatá opatření bezpochyby přispěla k zatím dobrému průběhu epidemie u nás. Podtrhuji »zatím«.

A mohli jsme se lépe připravit?

Nemyslím si, že bylo možné dříve

V MOTOLE. Profesor MUDr. Miloslav Marel, CSc.

Foto Libor FILA

uzavřít hranice či omezit leteckou dopravu. Nikdo by to neakceptoval a takový »preventista« by byl nejspíše »uklizen« do psychiatrického útvaru. Prostě jsme adekvátně reagovali na vývoj situace. Pronášet »kdyby« a »co by« po bitvě, se mi zdá nefer. V minulosti jsme nakoupili preventivně lék oseltamivir pod názvem Tamiflu za desítky či stovky milionů a po uplynutí možnosti jeho použití se musel spálit. Na Covid Q19 zatím žádné Tamiflu není. Takže toto nehrozí. A připravenost našeho zdravotnictví? Kromě nedostatku roušek a jiných ochranných pomůcek v začátcích epidemie by se mělo stejně často opakovat, že je ČR připravena poskytovat akutní péči pro nemocné s těžkým průběhem infekce. Je zde asi 3000 ventilátorů, dost akutních lůžek pro kyslíkovou léčbu i dostatečný počet lůžek na ARO a JIP.

Zažil jsi za dlouhé roky své pneumologické praxe dramatickou situaci, byť třeba jen vzdáleně podobnou tomu, co prožíváme nyní?

Nezažil jsem takové manévry mimo, ani uvnitř zdravotnictví. Je to zcela nová situace, veškerá doporučení i omezení sleduji a nenapadá mě nic zásadního, s čím bych nesouhlasil.

Takže Česko podle tebe epidemii koronaviru zvládá?

Bojím se být optimistou, nicméně neskrývám názor, že naše země Covid 19 epidemii zvládá dobře. Nechci to zakřiknout, ale je připravena taková síla zdravotnických zařízení (ARO, JIP, ventilátory, EČCMO), že bychom zvládli i daleko větší počet denního přírůstku nemocných. Doufám, že nových případů nebude přibývat a budu tak rád, že tato »silná dělostřelecká příprava« splnila svůj cíl. Okolní země, myslím, zvládají

epidemii také dobře. Jedno srovnání ale uvedu: počty nakažených a zemřelých v USA a u nás. Podle posledních údajů je u nás asi 200 zemřelých na 7000 nakažených. Pokud je v USA cca 30x více obyvatel, než u nás, měly by tyto údaje pro americkou populaci vypadat takto: 6000 zemřelých, 210 000 nakažených. Pravda je taková, že v USA je 7x více mrtvých (42 000) a asi 4x více nakažených (800 000). Číslo jasně ukazuje míru »zaskočení« jednotlivých zemí. Bojím se ale, abychom si slušný vývoj epidemie nepokazili. Bojím se rychlého »rozvolňování«, bojím se, že v případě zhoršení epidemických údajů budou lidé méně vstřícní k opakovaným restrikcím. Proto bych je ještě chvíli pozdržel, abych měl jistotu, že se nevrátí »špatná« čísla.

Už jsi to vlastně řekl: Restrikce zavedené »erárem« tedy byly namíště, být v pozici tvého kolegy Prymulu, postupoval bys stejně. Je to tak?

Ano, restrikce byly na místě. Erár jede »po hraně«, nechce zničit ekonomiku ani pohřbívat všechny nad 70 let. Je to denní balancování. Prosím o trpělivost. Pana profesora Prymulu osobně znám, velice si ho vážím. Měl jsem čest s ním přednášet na různých fórech a vím, že je to odborník z nejpovolnějších, navíc se mi jeví jako normální, rozumný chlap. Věřím mu. Co bych dělal jinak? Jak se znám, snažil bych se i do sebeodbornějšího vyjádření vrazit nějaký fůrek. Lépe se pak vše vstřebává.

Nakupoval jsi oběti v posledních dnech rapidně ubylo. Která z opatření je podle tebe nutná v této fázi karantény dál dodržovat a co už by se mohlo vrátit k normálu?

Myslím, že teď je neaktuálnější rozhodnout, co už se musí »pustit«.

Chápu, že se postupně otevírají obchody, živnosti, trhy, kadeřnictví, ale také vím, že se něco musí stále držet »na uzdě«. Je třeba co nejdříve prodlužovat omezení i vyloučení mezikulturních kontaktů, nošení roušek na veřejnosti, v hromadné dopravě, nadále se nescházet na jednom místě. Taky k tomu patří »zbytečně« se neobjímat, nelíbat se na potkání se starými známými či jinak nebyť v dosahu kapénkového přenosu infekce.

Mohli bychom už odložit roušky?

Až mi to dovolí profesor Prymula, tak roušku odložím. Kdy? Podle mě nejdříve v červnu. Do té doby venku jen s rouškami. A nejen venku, také v obchodech, na poště, úřadech...

Co bys jako lékař poradil lidem, kteří těžce zvládají samotu, odloučení, mají strach?

Něco dělat. Třeba to, co už roky odkládám a nechce se mi do toho. Vážení, když právě tohle uděláte (např. pořádek ve sklepe, dílně či kůlně) zažijete skvělý pocit vítězství, strach se zmenší. Na samotu nebudete myslet a až někdy přijedou »mladí«, tak si toho třeba všimnou a řeknou: Dědo, ty jsi ale kabráček! (Tedy s tím bych moc nepočítal, primárně si to musíte ocenit a pochválit sami...)

Dá se předpovědět další vývoj? Jsi spíš optimista, nebo pesimista?

Nevím, bojím se být jak optimistou, tak pesimistou. Ve skrytu duše doufám, že budeme natolik rozumní, že to Holt bez těch známých v izolaci ještě chvíli vydržíme. Tak to je optimismus. Slabý. A teď pesimismus.

Bojím se rychlého proměnění společnosti. Jen aby to »nebochlo« a ty naše rezervy na ARO nebyly najednou potřebné. Také nevím, jak by bylo možné »proměnění« společnosti s uchráněním rizikových skupin. Podle mě to nelze. Jak bude nakaženo 60-70 % populace, dříve či později to babičky, dědové, chronicky nemocní, oslabení lidé dostanou. Ještě jeden optimistický námět k přemýšlení. Sleduji vývoj epidemie v Číně. Určitě si nemyslím, že by data z této země mohla být hodnocena jako »nejpřesnější«. Ale uvědomme si, že celá Čína neonemocněla, z toho Wu-chanu se to prostě do celé země nerozšířilo. Nevím, jakými způsoby se to podařilo zastavit, ale omezení kontaktů mezi lidmi jistě hrálo významnou roli. Když to zvládli v Číně, tak to musíme zvládnout i my, v Evropě. Přejí si, abychom to nejlépe zvládli u nás. Doma.

Má, resp. najde zdravotnictví, lékařská věda prostředky, jak novou nemoc vymýtit? Jde to vůbec?

Příroda si bude stále hledat nové formy života, nové druhy virů, bakterií a všeho živého. Prostě si pokračuje v hledání nejlepšího způsobu existence, cestou chyb a omylů. Vymýtit tento »přirozený výběr«, zabránit konečnému počtu mutací genů nelze. Je ale dobré tyto děje studovat, poznat je a moci je předvídat. S tím jde ruku v ruce hledání ochrany - čím lépe pro náš lidský rod. Pracuji na tom tisíce vědců, lékařů, institucí, firem či akademiků. Lék se najde, dříve či později, vakcína se připraví prý asi za rok. Uvidíme. Do budoucna musíme s podobnými epidemiemi počítat. Netuším, kdy se budou opakovat a přejí si, aby to bylo nejdříve za sto let...

Miloslav FRÝDL

V obchodě jsem za exota, nosím roušku

JAK TRÁVÍ KORONAVIROVÉ DOMÁCÍ VĚZENÍ ČEŠKA V NĚMECKÉM BÁDENSKU-WÜRTENBERSKU?

Nejhorší na tomto stavu je TICHŮ. Lidi nehalasí, aut moc nejezdí, prostě takové nepřírozené ticho, které člověku nahání hrůzu...

Německo je veliké a každá spolková země má relativní svobodu v tom, jaká opatření proti viru zavede. Od 20. dubna je třeba v Sasku povinné nošení roušek ve veřejné dopravě a v obchodech, ale ostatní země tuto povinnost nemají. Bavorsko má přísnější režim, než Bádensko-Württembersko, kde žiju.

Tady je doménou venkov a venkovani mají mezi sebou jaksi přirozený odstup. Farmy jsou od sebe daleko a když jedete traktorem, nikoho nenakazíte a nikdo nenakazí vás. Když přijdou do hospody dva zdejší obyvatelé, sedne si každý k jinému stolu, aby náhodou nemusel platit za toho druhého; odstupy se touto přirozenou cestou udržovaly dávno. Tihle Bádensesi a Württemberčané jsou znepřáteleni už někdy od středověku, od těch dob, co se každý rozhodl pro jiné náboženství. Jsou to takoví samorosti, dohromady se jim říká Švábové a jsou označováni jako nejlakomější národěk ve velkém Německu. Takoví němečtí Skotové.

NAROZENINOVÁ PLAVBA. Magda Mühlenkampová při plavbě po řece Neckaru do Heidelbergu na oslavu svých narozenin. **Foto ARCHIV**

Vše je v rukou božích

Venkované věří většinou ve vlastní rozum, a ten jim pravděpodobně říká, že veškeré ochranné pomůcky proti koronaviru nemají cenu, a že všechno je v rukou božích. Sice do obchodu pouštějí zákazníky jen po jednom, aby byly udrženy odstupy, ale jinak nic. Případá mi, že já snad jako jediná nosím v obchodě roušku a rukavice. Ostatní se na mě dívají jako na exota. Pokladní má sice pleštko, to se zavedlo skoro všude, aby pokladní nebo prodáváci nebyli vystaveni přímému kontaktu s nakupujícími, ale někteří pokladníci nemají ani rukavice. Většinou ti mladí, kteří si myslí, že je mládí chrání. Aby tu děti nosily roušky, to by nikoho nenapadlo ani ve snu. Všechny školy, včetně mateřských, jsou ale zavřené. Tak tedý vejdu do obchodu v roušce a rukavicích a proti mně jdoucí člověk ustukne, jako by na něj plivla lama. Ostatní zákazníci vypadají normálně, jen nás pár babiček se plouží za vozíkem v roušce.

Obdivuji všechny, kdo dovedou s

rouškou žít. Mně se nejdřív zamýšlily, pak mám pocit, že mi zvlhla rouška, načež mám jistotu, že se co nejdřív udusím a nebudu už konečně muset dodržovat žádná opatření. Doma se zdesinfikuji, umyji si ruce a zboží, které jsem nakoupila, se taky snažím ošetřit.

Všichni sousedi se doma vrhli na mytí, čištění a gruntování, na zahradě na sázení, stříhání a řezání dřevin. Živých plotů nějak ubývá, nebo se alespoň snižují, jak muži z nudy stále po kousíčku plot uřezávají. Můj muž už všechno natřel a nabarvil, nalakoval, co šlo, a teď se pustil do rekonstrukce balkónu. Doma jsem ho přistihla, jak zalévá umělé květiny, takže jsem byla ráda, že se jeho aktivita obrátila do exteriéru, i když riskuji, že přijdu o výhled z balkónu. Každý den jsem uklidila doma tak zgruntu, že jsem nashromáždila několik pytlů věcí na vyhození. Kontejnery se šatstvem byly plné a nedalo se tam už nic přihodit, ve sběru byla asi dvacetikilometrová fronta aut – všichni lidé dělají to samé. Je jasné,

že jinak by se rodinní příslušníci povraždili, neboť karanténa trvá už přes měsíc a půl. Velký zásah do života představuje uzavření kostelů, lépe řečeno nemožnost sloužit mše. Lidé tady hodně pracují pro církev a

sdruzují se v církevních spolecích. V církevních pěveckých sborech tady za normálních okolností zpívá skoro každý druhý obyvatel.

Vláda hodně apeluje na lidi, aby se chovali tak, jak je potřeba – aby udržovali odstup, myli si ruce a desinfikovali se. Nařízení jsou přísná ohledně zavření hospod a hotelů, nekonnají se žádné kulturní akce. Jinak je to ale hodně na dobrovolnosti. Lidé to většinou skutečně dobrovolně dodržují, chválí vládu za rozumný postup, který celkem dobře zbrzdil rozvoj infekce, takže nemocnice se nedostaly – zatím – do úzkých.

Moc mých krajanů tady není. Myslim, že nekomplikovanější to mají čeští zdravotníci, doktoři a zdravotní sestry, kteří pracují v příhraničních oblastech, hlavně v Sasku. Sasové se opravdu lekli, když Češi zavřeli hranice – pracují tu stovky českých lékařů a pokud by museli odejít, způsobilo by to některým klinikám a venkovským obvodům problémy. Jediní, kdo je s koronavirem šťastný, jsou učitelé. Postupně přecházejí z jednéh prázdnin do druhých, až asi nakonec volně přejdou do léta. Někteří představitelé spolkových zemí volají po tom, aby se klasické letní prázdniny zkrátily, ale náš ministr-prezident je proti. Kdo ví, co bude v létě, říká. Uvidíme. Sám je venkován a dá spíš na přírodu, než na úřad.

Magda MÜHLENKAMPOVÁ
– Stříbrná, Gemmingen, SRN

Když milovnice klasiky poslouchá - dechovku

Četla jsem kdesi, že když je žena nespokojená, změní barvu vlasů, dá se ostříhat, nebo si najde milence. Jelikož kašerníci jsou nedostupní, přicházela pro mne v úvahy poslední jmenovaná varianta. Ale zkuste najít milence v osadě, kde se navigují návštěvníci slovy U hromady hnoje zahnete dopravu... a kde žije pár obyvatel, kteří si navzájem hledí z okna do talíře? A tak jsem si místo milence pořídila všechna cédéčka kapely Třehusk. Poslouchám je tajně, v autě, denně. Při opuštění vozu CD vyjmu a uschovám v kabelce, nebo ho propašuji na těle domů. Jednou jsem na to zapomněla, auto si vzal manžel. Po pár dnech jsem ho slyšela, jak telefonuje s kamarádem: „To bys nevěřil,“ povídá, „milovnice klasiky, dřezu a poslouchá nějakou dechovku! Není to divné?“

Stala jsem se závislou na Třehusku. Když mě někdo rozládi, rozolí, vezmu Třehusk. Zná všechny texty nazpaměť, styl řízení se mi sám přizpůsobuje rytmem písniček, jež miluji a staly se mou součástí. Oneháda jsem se přistihla, jak si to šněruju od pangejtu k pangejtu s melodií Všeřadice, Všeřadice a na téma Když jsem šel z hub jsem bubnovala do volantů, div mi nevyskočil airback. Třehusk je moje droga: problém nevyřeší, ale dá na něho zapomenout. Svět je najednou veselý a krásný, milý a přátelský. Stojí zato v něm žít! **MDDV - Magdalena Dobromila (MÜHLENKAMPOVÁ), Dcera Vlasti**

Na Ameriku vůbec nemyslím! tvrdí »pražská krysa« Angela

Praha - Angela KUBICA je Vltavou křtěná Pražanka a je na to hrdá. V roce 1984 emigrovala do USA, žije na Floridě a žije se natáčením tanečních soutěží. Jak jen to ale jde, sedne do letadla a už je v Matičce stovětáté. Šťastná. Platí to i teď, v »době rouškově«.

Aktuálně jsi v Česku - plánovaně, nebo jsi nestihla odletět?

Vrátit se zpět do USA jsem asi mohla, ale ani jsem to nezkoumala, chtěla jsem zůstat v matičce Praze. Jezdím sem od roku 2005, nejdřív jen nakrátko, ale délka mých pobytů v Česku se neustále prodlužuje, dospělým dcerám navzdory.

Dcery máš tři, stýská se ti hodně?

Nestýská se mi vůbec. Když jsem tady, žiju si pražský život, když jsem v USA, kde je všechno úplně

SELFÍČKO. Na Karlově mostě. **Foto Angela KUBICA**

jinak, žiju život »americký«.

Máš zprávy, jaká je situace na Floridě, jsi s někým v kontaktu?

Sama zprávy nesleduji, ale mám jich dost od přátel. V kontaktu jsem s dcerami, denně se vidíme na whatsapp i s pár přáteli, všichni jsou OK. **Jak sis zvykla na roušku a všechna ta omezení?**

Roušky mně užily kamarádky, pár jich mám a nosím. Omezení mě z míry nevyvedla, jen mě mrzí, že se úplně zastavil společenský život.

Když jsi v Praze, provádíš turisty, pomáháš obsluhovat v restauraci. Co teď děláš - turisté zmizeli, hospody zavřené...

V restauraci jsem skončila loni, obě práce už jsem nezvládala. Turisté jsem provázela téměř denně - po Praze, do zoo, na Hrad, do restaura-

cí na pivní túry... Od 13. 3. jsem chodila na procházky a poznávala okolí svého bydliště: Luka, Lužiny, Hürku, Nové Butovice. Pak mě to přestalo bavit, jsem »pražská krysa«, tak jsem se vydala do centra a začala pořizovat fotky liduprázdné historické Prahy. Doma cvičím, připravuji se na další výpravy s turisty a jezdím na výlety. Vše je vlastně jako vždycky, až na to provázání.

Těšíš se zpátky do Ameriky?

Na Ameriku vůbec nemyslím. Čepici na »USA život« si otočím, až budu sedět v letadle.

Kdy to bude?

Nevím! Měla jsem letět v polovině července, ale napsala jsem letecké společnosti, aby mi dali náhradní letenku až na konec tohoto měsíce. Tak uvidíme... **Miloslav FRYDL**

Bude se v Dobřichovicích hrát extraliga?

LÁKADLO NEJVYŠŠÍ VOLEJBALOVÉ SOUTĚŽE PŮSOBÍ, PROTI NĚMU STOJÍ CHLADNÝ PRAGMATISMUS...

Ve čtvrtek večer 23. 4. bylo na kurtěch za dobřichovickou sokolovnou živo. Sešlo se tu kompletní ženské volejbalové áčko k diskuzi, po níž mělo padnout nelehké rozhodnutí. I v době koronavirového bésnění totiž běží normální život dál. Dobřichovické volejbalistky druhý rok po sobě vyhrály první ligu, druhou nejvyšší soutěž v zemi a stojí před zásadním rozhodnutím. Zatímco vloni holky neuspěly v konečné baráži, letos byly vítězkami díky předčasnému ukončení soutěže vyhlášeny na základě umístění po základní části ještě před semifinálovými utkáními. Využít této příležitosti, přijmout hrozenou rukavici a nechat se vlákat do extraligy? Nejvyšší soutěž v zemi? Může si sokolská jednota čítající nějakých 500 členů a sdružující kromě volejbalu devět dalších aktivních a funkčních oddílů něco takového dovolit? Finančně? A organizačně? To přišli s děvčaty řešit starosta Sokola, volejbalista každým coulem Jaroslav Čermák a hospodář Jiří Geissler. Argumentů pro i proti byla řada. K těm pozitivním patří velká sportovní výzva a čerpání odměny za vynikající výkony. Snem každého sportovce je vítězit, postupovat stále výš a teď, před branami republikového volejbalového Olympu by se mělo cuknout? Kde na to vzít peníze? Jen při podání přihlášky zmizí 250 tisíc za licenci a další poplatky. Účast v takové soutěži předpokládá provozní náklady na úrovni necelého milionu. Už dnes má ale družstvo příslibeno skoro 300 tisíc. Je totiž mnoho nadšenců, lokálních patriotů a podporo-

EXTRALIGA? Dobřichovické ligové volejbalistky při jednání o tom, zda hrát či nehrát nejvyšší tuzemskou soutěž. Foto Jiří GEISLER

vatelů místního sportu, kteří sami o sobě, ještě před definitivním rozhodnutím, přispěchali s nabídkou pomoci. Chybí sehnat 400 000 a s podporou od generálního partnera soutěže bychom mohli být na svých. A to sokolský starosta ještě neoslovil hlavní dobřichovické sponzory, město ani širší sportovní veřejnost. Fatálnější jsou organizační potíže. Extraliga by se musela přestěhovat z velkého sálu sokolovny do haly BIOS. Sál v sokolovně už má nyní výjimku kvůli o pár centimetrů nižšímu stropu. Co ale stačí pro první ligu, je už nepřijatelné pro extraligu. Hala rozměrově parametry splňuje, chybí však povinné hlediště. Je to řešitelné, dají se pořídit rozkládací nekolikastupňové moduly. Jenže, kde je skladovat mezi zápasy? Bude svě-

telná tabule plně vyhovovat požadavkům nejvyšší soutěže? Bude také třeba nechat přesně proměřit intenzitu i kvalitu umělého osvětlení. Pořadatelé si už nevystačí s domácími přístupem jako dosud - bude zapotřebí perfektně fungující pořadatelská služba. Jarda shání trenéra s nejvyšší, áčkovou licenci. Půjde to všechno zvládnout a zajistit? Muselo by. Všichni máme v paměti nadšení a euforii, když před dvaceti lety dovedl kapitán Jarda Čermák družstvo mužů do 1. ligy. Dobřichovice se v ní zabýdli a hrál ji dosud. Též s několika pokusy o postup do extraligy. To nadšení bylo tehdy nezměrné. Závodní družstvo se scházelo po obědě v den utkání, celé odpoledne se připravovalo sál, nosily se lavičky na sezení, chystalo

se občerstvení, soutěže pro diváky... S něčím podobným se dá počítat i v tomto případě. Navíc - extraliga by v Dobřichovicích vydržela nejméně dva roky, soutěž má být až do roku 2022 uzavřená. V každém ročníku jsou garantovány nejméně dva přenosy České televize. Pro propagaci sokolského volejbalu a zejména Dobřichovic něco neskutečného.

A co si tedy holky odsouhlasily? No, ještě nic. Lákadlo nejvyšší soutěže působí, proti němu stojí chladný pragmatismus. Holky si musejí říci, zda jsou ochotny trénovat 1x týdně navíc, zda jsou ochotny obíždět zejména moravská města, co tomu řeknou u nich v práci... Konečné řešení se ještě odkládá, přihláška do soutěže musí být podána během tří týdnů. Jiří GEISLER, Dobřichovice

Peníze mají, ale stavět možná ani nezačnou

Rovina, Hlásná Třebaň - Moderní »Výhledu do lepších časů« na Černé skále nad Berounkou by ráda viděla část zastupitelů Hlásné Třebaně. Obci se na projekt podařilo získat skoro 400 000 Kč z participativního rozpočtu Středočeského kraje. »Cílem projektu je vybudovat odpočinkové a vyhledkové místo na Černé skále nad Berounkou. Rovina (místní část obce Hlásná Třebaň) nemá mimo náves žádný kulturovaný veřejný prostor s mobiliárem. Smyslem projektu je vytvořit cílové místo procházek místních obyvatel,« zdůvodnilo zastupitelstvo žádost o krajský příspěvek. Úředníci je vyslyšeli a přesně 388 400, které jsou na vybudování vyhlídky potřeba, Hlásné Třebaně »příklepli«. Jenže - moderní stavba, jejíž tvar se inspiroval známkou obce, hlásnou troubou, možná na Černé skále nakonec nevyroste. »Výhlídka míchá emoce a to i mezi zastupiteli,« odpověděl na dotaz NN starosta Hlásné Třebaně Tomáš Snopek. »Projekt se dost možná realizovat ani nebude,« dodal. Ke konečnému rozhodnutí, zda stavět či ne, by měl přispět výsledek ankety, které se obyvatele Hlásné Třebaně a Roviny budou moci zúčastnit prostřednictvím Mobilního rozhlasu. (mif)

Plácek se chystá na lepší časy, cvičení už začalo

Je to dva roky, co Malé náměstí v Řevnicích (za prodejnou Penny) bylo upraveno na malé fotbalové hřiště a odpočinkové místo pro děti, rodiny i kolemjdoucí. V současné době nelze podle nařízení vlády fotbalovou plochu využívat přímo na tento sport, a tak by se zdálo, že je nutné všechny aktivity kolem »pláčku« na nějakou dobu opustit.

Když není možný kolektivní sport, tak je ale možné se připravovat na »lepší časy, kdy budou uvolňována nařízení ohledně sportu a sdružování se na veřejných prostranstvích. Ilona Klímová na vyrovnání plochy nyní prázdného hřiště darovala kvalitní prosátou ornici, paní Soukupová se svým mužem rozvezla zeminu a vyrovnala plochu. Milan Tomek poopravil vyšlapaná místa na

hrací ploše a vysadil novou travu. Jeho syn pak pravidelně seká travu na hřišti i na dalších okolních plochách. Luboš Černý daroval dobrovolníkům, kteří se o náměstí pravidelně starají, kvalitní opravenou sekačku na travu. Dvakrát týdně hřiště při dodržování dostatečných vzdáleností využívají ženy z místního Sokola na tzv. kruhové cvičení. Objevila se i myšlenka rozšířit »multifunkčnost« plochy pro další sporty. Uvažuje se o osazení demontovatelné sítě pro sporty, jako je nohejbal, volejbal, přehazovaná či badminton. Vše by se dalo udělat zdarma, za pomoci dobrovolníků kolem Malého náměstí.

Moc děkujeme všem, co takto »pláčku« pomáhají, a těšíme se na čas, kdy na něm bude možné volně sportovat a využívat jeho plochu. Tomáš CHABERA, Řevnice

Je nám líto, že město Řevnice o hřiště více nebojuje...

Článek o budoucnosti řevnického fotbalového hřiště vyšel v předminulých Našich novinách. Reagovala na něj předsedkyně FK Slavoj Řevnice. (NN)

Podle našeho názoru, jelikož vidíme, jaký zájem je o fotbal a jak je potřeba, aby se děti věnovaly kolektivnímu sportu na čerstvém vzduchu, nám přijde škoda a také líto, že město

Řevnice o hřiště více nebojuje. Jak bylo řečeno, v majetku města žádné sportoviště není, což není z našich zkušeností a informací od ostatních fotbalových klubů běžné. Pokud by tento areál patřil městu, dosáhl by klub na základě nájemní smlouvy na mnohem vyšší dotace, než právě od města Řevnic a mohl by mu naopak platit dohodnutou cenu za nájem a tím, i když pomalu a postupně, vracet investici, kterou město do sportoviště vložilo. Areál by se pod vlastnictvím města mohl dále zhodnocovat, například vybudováním multifunkčního prostoru s umělou travou a osvětlením, na přilehlém prostoru, který slouží jako tréninkové hřiště - nyní již osvětlené, díky panu Kozákovi.

Pro FK Slavoj, jako neziskový spolek, který tvoří jen nadšenci pro fotbal, není reálné, aby se vázal k jaké-

koli půjčce. Ani k takové, která zdaleka nedosahuje na koupi zmíněného pozemku, natož zcelení celého areálu od dalších majitelů. Od těchto majitelů, již od prvního jednání s městem, máme potvrzeno, že jsou ochotni jednat o prodeji či kompenzaci, v zájmu právě zcelení fotbalového hřiště a jeho zázemí.

O všechny pozemky, včetně hřiště stále pečujeme, aby se, až to půjde, děti mohly vrátit a zase začít hrát fotbal. O to více nám je líto, že nejsme schopni s tímto problémem ohledně pozemků sami něco udělat. I když se pořád nevzdáváme - a opravdu s nadsázkou - již dva roky společně sázíme Sportku. Ještě jsme ale bohužel takový obnos, abychom mohli koupit hřiště se vším vředy, nevyhráli...

Kateřina Šýkrová SEIFERTOVÁ, FK Slavoj Řevnice

Naše noviny - XXXI. ročník nezávislého poberounského občasníku.

Vychází každých čtrnáct dní. Řídí redakční rada: Ing. A. Tuček - čestný předseda in memoriam, L. Hochmalová (lulap@centrum.cz), E. Malá (721968046), J. Kozák (josef.kozak@seznam.cz, 728003093), rediguje M. Frýdl (frýdl@centrum.cz, 724135824). Jazyková lektorka E. Malá, Tisk Carex - Petr Přivora. IČO: 69780404, evidováno Ministerstvem kultury ČR (MK ČR E 10532). Adresa redakce: 267 29 Zadní Třebaň, Třebaňská 96, objednávky inzerce: inzerce@nasenoviny.net. Uzávěrka čísla 26. 4. 2020.

Naše noviny jsou k dostání: Z. Třebaň: Obchod; Řevnice: Trafiky Pod Selcem, na nádraží, obchod U Jelínků, nákupní středisko Jednota, Potraviny, cukrárna, drogerie, večerka, Žabka; Hlásná Třebaň: Obchod; Svináře: Obchod; Lety: OÚ, Billa, Eso, čerpací stanice; Liteň: Potraviny, Koloniál, benzina, večerka; Karlštejn: Obchod, Koloniál; Dobřichovice: Nákupní středisko, stánek u nádraží Plynbouda; Černošice: Obchod Vráž; Chlumec: Obchod; Vižina: Obchod; Hatě: Obchod; Drahlovice: Obchod; Tmaň

E-mail: redakce@nasenoviny.net; http://www.nasenoviny.net